

НАРОДНА БИБЛИОТЕКА
ЗАВИЧАЈНИ ФОНД

Инв. бр. П-44
Б О Р

150

ЈАСМИН

Лист ученика основних школа општине Бор

Година XVIII • Април 1987. • Примерак бесплатан

»Јасмин« — наша радост

Првонаграђени рад Соње Цирак (VIII, „3. српска бригада“): „Љубилеј“

Јасмина

ОД ДЕЦЕМБРА 1969. ДО АПРИЛА 1987.

Јасмина

НАШЕ ПЕРНА РЕДОВНО ИЗДАЊЕ СТАНОЈЕ МИЉКОВИЋ - СЕРБОРАД

● Децембар 1969. године. У Брестовцу је поводом Дана Републике изашао први број листа, штампан на гештетнеру, и добио је име „Јасмин“. Ко је тада могао да слуту да ће доживети и своје јубиларно 150. издање? Можда ученици школе „Станоје Миљковић“ у Шарбановцу који су у парку пред њиховом школом тада засадили прави јасмин. А ево, наш „Јасмин“ је у пролеће (кад би, ако не у пролеће) процветао 150. пут и подсећа нас кроз времеплов својих страница на све догађаје који су тамо записани и који су се збили пре рођења данашњих „осмака“ и за време њиховог одрастања.

Одговорни уредник био је Слободан Ж. Ракић.

● У јануару и фебруару 1970. излази други број „Јасмина“. Штампан је у белевачкој штампарији.

● Од шестог броја, који је изашао фебруара 1971. године, наш лист постаје гласило свих ученика основних школа Бора. До деветог броја (мај 1971.) редовно излази на гештетнеру.

● После скоро годину дана поново излази „Јасмин“, овога пута у новом руху: изашао је на осам страница, у 6000 примерака и то је био први број који је штампан у борској Штампарији и који је сваки ученик добио бесплатно. Неки од њих учествовали су у малој „Јасминовој“ анкети, објављеној у десетом броју. Питање је гласило: „Шта мислите о „Јасмину“?“

СЛОБОДАН ЂУРЂЕВИЋ (VI): „Мислим да лист и даље треба редовно издавати, јер је то лист који објављује наше радове и вести из наших школа“.

ВЛАСТИМИР ЦУЈАНОВИЋ (VI): „Овај лист ученици сами издају и уређују и у томе је његова највећа вредност“.

ДУШАНКА ГЕОЧЕЛОВИЋ (свршени ученик основне школе, бивши уредник „Јасмина“): „То је лист у коме сам први пут угледао своје стихове, који су први пут угледали рођење дана и постали по први пут истина. „Јасмин“ нас је открио из

Насловна страна првог броја „Јасмина“ коју је урадио наставник Миодраг Петровић

таме и показао пут вечности који све више сија и звездама даје облик и боју...“

А облик и боју „Јасминовом“ заглављу дао је такође у 10. броју наставник Миодраг Петровић. Тада је био радник школе „Вук Караџић“, а сада наставник у школи „Бранко Радичевић“.

Од овог броја, одговорни уредник је наставник Милан Миливојевић.

● 11. број „Јасмина“ објавио је на насловној страни рад Ђерима Абазиджа „Био сам Титов гост“. На средњим страницама — извештај о такмичењу школских секција у борској општини У укупном пласману, ученици школе „Бранко Радичевић“ заузели су прво место са 833 поена, друго ученици школе „Вук Караџић“ (625 поена), а треће школа „Петар Радовановић“ са 596 освојених поена.

● Десанка Максимовић у 12. „Јасмину“: О њему, какав је већ био пре петнаест година, рекла је:

ГЛАВНИ УРЕДНИК:

Иван Крстић, VIII

ОДГОВОРНИ УРЕДНИК:

Мирјана Марковић, проф.

УРЕДНИЦИ:

Јована Станојевић, VI

Сузана Јовановић, VII

Никица Петровић, VII

Јелена Бакалуца, VIII

Лист ученика основних школа општине Бор. Излази месечно у току школске године уз финансијску помоћ самоуправних интересних заједница основног образовања, информисања, културе и запошљавања ● Уређивање листа, лекторисање текстова, техничко уређивање, коректуру и остале послове око излажења листа обавља редакциони одбор ученика: Татјана Рано (VII), Јелена Бакалуца (VIII, „3. октобар“), Александар Обрадовић (VIII), Александра Станојевић (VI, „Б. Радичевић“), Александра Стојић (VII), Снежана Сакстер (VI, „9. српска бригада“), Никица Петровић (VII), Јаков Арић (VII), Дарко Михајловић (VIII, „Вук Караџић“), Војан Обрадовић (VI, „29. новембар“), Биљана Ристић (VII, „Станоје Миљковић“), Невенка Антонијевић (VIII, „Петар Радовановић“), и Данијела Лазина (VIII, „Ђура Јакшић“).

* Рукописи, фотографије, цртежи и други материјали за лист не враћају се * Оснивач: Општинска конференција ССО * Адреса: „Јасмин“, Основна школа „29. новембар“, 19219 Бор * Тираж 6.000 примерака * Метер: Бранислав Мигрески * Штампарија: „Вакар“ — Бор.

— Мило ми је што не објављујете само литерарне радове, него пратите живот школе у целини. Јер, живот је врло сложен и ви морате обратити пажњу на све његове облике. Не треба уобрати да је поезија једина ствар на свету. Пријатно ми је чути што имате могућности да лист дајете ученицима бесплатно, а посебно се радујем што лист штампа у штампарији — као праве новине. Честитам вам и на имену листа, „Јасмин“ је врло лепо име!

● У истом броју „Јасмин“ указује на извесне контрасте у схватањима појединих акција наших познатих листова. Преносимо га у целини.

НЕ ТАКО . . .

На овогодишњем, првом по реду, конкурс „ПОЛИТИКЕ за децу“ није учествовала ниједна литерарна секција са нашег подручја. Не знамо праве разлоге овог неучествовања, али смо уверени да они нису, и не могу увек да буду, оправдани — нарочито ако се зна да су услови били веома повољни. Било је потребно да секција само достави „Политике“ своја најуспешнија остварења у току школске године. Ако секције нису имале ни један рад за који бар оне саме мисле да је успео и да може да их репрезентује — може ли се рећи да су те секције у току ове године уопште постојале и — радиле?

. . . НЕГО ОВАКО

На традиционалном конкурс дечјег књижевног часописа „Змај“ за најбоља литерарна остварења из наших школа су награђени следећи ученици: Србијанка Поповић из Брестовца — првом наградом, Љубица Трујић, Дивна Петровић и Бобан Величковић из Шарбановца — другом наградом, а Снежана Стројић и Надица Глигоријевић из Брестовца и Биљана Бијанић и Радмила Благојевић из Бора — трећом наградом.

Честитамо свим награђеним ученицима, поготову шко знамо да су неки учествовали чак и без знања својих наставника!

● Ученици и наставници школе „Станоје Миљковић“ упутили су другу Титу телеграм са честиткама поводом његовог 80. рођендана:

Вољени наш друже Тито!

ЧЕСТИТАМО Ти осамдесети рођендан са искреним, бескрајно, бескрајно великим и топлим жељама да нам још дуго живиш и да нас, као и до сада, успешно водиш у срећнију и радоснију сутрашњицу.

ПРЕСРЕЋНИ смо што Твој рођендан славио и као Дан нас младих и као Дан наше школе.

Оркестар школе „Станоје Миљковић“ (из наше документације)

Ти си, вољени наш друже Тито, увек имао дивно и топло разумевање за проблеме младих, те Ти зато од срца честитамо рођендан.

Уједно Ти, драги друже Тито, честитамо и Орден народног хероја, Повељу и Орден Лењина.

Ученици и наставници Основне школе „Ст. Миљковић“ у Брестовцу код Бора са одељењима у Метовници и Шарбановцу.

● Већ у наредном, 13. броју, „Јасмин“ објављује факсимил телеграма друга Тита у коме се он захваљује на честиткама. Пошто је факсимил био лошег квалитета, објављујемо препис телеграма:

Београд, 28. маја 1972.

Драги другови,

Срдачно захваљујем на топлим честиткама и личним жељама које сте ми упутили поводом мог осамдесетог рођендана.

Тито

● Ко ради . . .

. . . не боји се надокнађивања часова. Вест из 13. броја „Јасмина“:

„Ученици свих основних школа у Бору обрадовани су првом школском дану, између осталог, и асфалтирањем дворишта. Због кашњења на асфалтирању дворишта, настава у школи „Бранко Радичевић“ и Четвртој основној школи почела је, уместо првог, шестог септембра. Да би се надокнадили ових пет дана кашњења, настава у овим двема школама у току децембра и јануара изводиће се и суботом“.

● „Јасмин“ у 14. броју отвара рубрику „Догађаји“, мада је и раније објављивао вести, и одмах извештава о прослави десетогодишњице постојања школе „3. октобар“.

● „Јасмин“ је поново актуелан. Објављује вест: емисија намењена ученицима „На великом школском одмору“, прославиће у недељу, 27. новембра значајан јубилеј — стото смитовање на таласима Радио — Бора. Да поменемо овом приликом неколико бројки: у протеклих сто емисија гостовало је око три хиљаде ученика из тридесетак школа са подручја Тимочке крајине, а ако би се све емисије смитовале једна за другом, програм би трајао непрекидно преко 40 часова!

Редовни водитељи овог програма су, од прошле године, ученици борских основних школа. Уредник ове емисије био је новинар Србљуб Станковић.

● НЕПРАВДА, ПА ТО ТИ ЈЕ!

... Да ли је за све родитеље најважнији успех њихове деце у школи? — питала се Злата Зоранић, тада ученици ОШ „Б. Радичевић“ у 18. броју „Јасмина“ наставила да размишља у рубрици „Ја мислим“:

— Мислим да ученик не треба да због школе занемари друге ствари. Желим да кажем да сем учења постоји, на пример, и — игра.

Колико ми се пута само десило да игру, онда кад је најзанимљивија напустио да бих завршила домаћи задатак или обновила нешто! Зашто, онда, не бих могла и учење некад да прекинем да бих се мало поиграла! Не кажем да је игра важнија од учења, али нека те две ствари буду бар — равноправне!

● Снежана Костић — за „Јасмин“:

... После свечаности поводом предаје на уопште сале за физичко васпитање којом ће се слу-

жити две основне школе у Бору — „Бранко Радичевић“ и Четврта основна школа, ученици школе „Бранко Радичевић“ извели су у новој сали кратак физкултурни програм за све госте.

Добијањем ове сале, настава физичког васпитања ће моћи да буде много боље и правилније организована, а омасовиће се и слободне активности ученика.

Програм за госте поводом отварања сале (текст и фотос из 18. „Јасмина“ — фебруар 1973. г.)

Сад све основне школе у Бору имају сале за физичко васпитање и уређена школска дворишта.

Било некад. Сада физкултурну салу немају све школе и оне које немају, довијају се како знају и могу, захваљујући неким средњим околностима. А да није њих...?

И још нешто од нас, из времена садашњег. Како сазнајемо, ова сала, о којој сте читали вест од пре 14 година (њени смо, дакле, вршњаци), требало би да се реновира у току овог лета.

Из извода из Нацрта Закона о основном образовању и васпитању објављеним у 20. „Јасмину“:

Члан 30.

Број часова редовне наставе за сваки разред од I до IV разреда може износити највише 800, а за сваки разред од V до VIII разреда највише 900 часова годишње.

Члан 31.

Допуна може бити само за ученике V — VIII разреда, и може износити највише 100 часова годишње.

Члан 32.

Број часова радне наставе дневно за ученике I-IV разреда износи највише 4 часа, а за ученике V-VIII разреда износи највише 5 часова.

Поводом Дана СОШ „25. мај“ 1973. године, Бојана Јовановић, тада ученица VIII разреда ове школе, у својој репортажи о овој установи поред осталог, написала је:

„Преселили смо се у нову школску зграду. Овде радимо већ неколико месеци. Навикли смо на њу, на њене ходнике, велике учионице, широко степениште, па чак и на звоно које је у почетку неко чудно звонило.

Мало је остало до краја школске године. Ускоро ћемо се убрајати у старије и озбиљне. Осећам да ће ми све ово недостајати. И слике са зидова, и шкрипа столица, и гађање сунђером, и смех мојих другова и шапутање тајни са другарицама...

... Ми смо четврта генерација која завршава осми разред. Много ученика је пре мене завршило овде основно школовање. Сада су одрасли, запослени, имају нови живот. Можда их само сећање врати на дане из школских клупа. Сећање — топло и лепо, сећање које им изазива осмехе на лицима“.

Да ли је сада и Бојани тако? Можда ју на ђачке дане подсећа и 21. „Јасмин“ на чијој је насловној страни објављена ова репортажа. Ако га још увек чува.

Опет такмичење школских секција у Бору. Овога пута, школа „Вук Караџић“ је заузела у укупном пласману прво место са освојених 1088 поена, друго „Бранко Радичевић“ са 840 поена. Измењена је, дакле, ситуација само у врху (погледајте напис у 11. броју „Јасмина“), а школа „Петар Радвановић“ је задржала своју позицију од пре годину дана — трећа је са 765 поена. („Јасмин“, 22. број).

Са такмичења фолклорних секција (из наше фото-документације)

23. број нашег листа изашао је на нешто већем обиму од предходних: уместо 10, сада има 12. страница. Ова пракса се наставља и даље.

Зашто се Кривељ зове Кривељ?

Одговор је дала Весна Станковић у 24. броју нашег листа у рубрици „Легенда“: „У стара времена за време Турака, људи који су убијали и пљачкали Турке, бежали су у овај крај који је тада био шумовит и као створен за скривање. Они су ту морали остати дуго, па су основали и своје породице, саградили куће и тако населили овај крај.

Пошто су сви они били кривци јер су убијали и пљачкали Турке, ово место је названо — Кривељ“.

Нико неће у поштаре и на село! (?)

Опет нешто из 24. броја. Наиме, „Јасмин“ је објавио резултате анкете о избору занимања коју је у току школске 1972/73. године „Служба за професионалну оријентацију“ спровела међу ученицима осмог разреда основних школа на подручју општина Бор, Бољевац, Мајданпек, Неготин и Кладово“. Анкетирани су укупно 1543 ученика. Највише њих (465) се определило да похађа Школу за КВ раднике, Техничку школу 301 и Гимназију 245 ученика. Најмање ученика (само један) пријавило се за Школу за ПТТ. Само један ученик, такође, рекао је да ће остати на селу (ко зна, можда се и он предомислио), а чак 278 ученика није знало да одговори.

1973. године, у 25. броју „Јасмин“ је своје прве странице посветио јубилејима — 100-годишњици школства и 70-годишњици града.

● „Јасмин“ награђује!

Од првог броја, по три најуспелија рада из претходног броја специјални жири награђује. У двојброју 27-28 наш лист је објавио прве добитнике награда у овој лепој акцији који су били најуспешнији у прављењу прилога за 26. број.

● Ужина за месец дана — 35 динара!

Како је писала Јаворка Стојановић у (опет) 27-28. броју „Јасмина“, у шарбановачкој школи се тада у бачкој кухињи хранило око сто ученика који су за 35 динара месечне уплате добијали добар и разноврстан доручак сваког дана.

Чули смо да је ужина у борским школама поскупела почетком овог месеца...

● Емисија Радио-Бора намењена основцима, а звала се „На великом школском одмору“ у марту '74. прославила је поново јубилеј — сто педесето смитовање.

Славица Гајић и Желимир Антонић у студију Радио-Бора — „Јасмин“ број 52. (мај 1967.)

● Шта је било ново у новом Уставу? Одговор су у 30. броју „Јасмина“ дале Драгана Јовановић и Јасмина Петровић:

Нови устав СФРЈ проглашен је 21. фебруара ове године. Зашто је он донет и шта је у њему ново?

Највећа новина Устава је делегатски систем. Ево како то изгледа. По старом уставу „посланике и одборнике бирачи су бирали непосредно, заокружујући њихова имена на гласачким листићима. Сада радили људи у предузећима тајним гласањем бирају своје делегације које имају од 15 до 20 људи, а ове делегације бирају делегате за општинске скупштине.

Делегати морају стално да се договарају са својом делегацијом како ће и о чему да говоре у скупштини. Уместо одређеног делегата, на седницу скупштине може да оде и неки други члан делегације, ако се он више разуме у оно о чему ће се на тој седници разправљати.

На сличан начин била је организована и Париска комуна 1871. године. Маркс је о томе после много писао, па се зато овакав облик организовања друштва назива „Марксва република удруженог рада“.

Овакав начин избора је бољи зато што се грађанима омогућује да имају већег утицаја на рад скупштине преко својих делегација и делегата, јер делегати и даље остају на својим радним местима.

У току марта обавиће се избори за делегације, а већ у априлу општинске скупштине ће изабрати делегате за републичке скупштине и за Савезно веће Скупштине СФРЈ.

● Ивица Вања Рорић издао нову књигу!

Кратак осврт на Рорићеву нову књигу „Ено иде бубамара“ у 31. броју дала је Драгана Јовановић.

● Био је конкурс, а на конкурс...

„Јасмин“ је добио прву награду! Погађате, реч је о „Политичкој“ акцији „Тражили најбољи школски пионирски лист“, а коју је организовао (и организује) Савет за васпитање и бригу о деци СР Србије. На заједничку шестодневну екскурзију у иностранство путовали су чланови редакција „Јасмина“ (који је, узгред буди речено, као првогласирани освојили и 15.000 динара, од којих је купљен сав инвентар који се и данас налази у Редакцији), „Корак“ листа ученика ОШ „Центар“ из Ријеке и „Наде“, листа ученика ОШ „Нада Поповић“ из Крушевца.

Можда најнеформалнију чиститку нашем листу упутио је Ивица Вања Рорић. Написао је: „Честитам, честитам, честитам“. Драмска секција Основне школе из Плочице послала нам је поруку следеће садржине: „Честитамо! „Политички“ награда припала је најбољем!“

Погледајте на факсимилу 5. странице 32. броја како је Редакција „Јасмина“ тада радила! То је самокритички осврт Редакције.

Јасмин

Јун 1974 • Број 32

5

КАКО СМО РАДИЛИ

Ако је првотач издајући жирија, који чистити су ове године читали један за другим школски листови у својим школима, јасно је да је сваки број „Јасмина“ из сваке школе, пришао и о њима који су неискористили један од листова.

ВАЊА — Главни уредник. Одређивао је шта да иде у лист и шта у који. Једна која је имала кучу да издаје: Главни била спрема да постане и отац због неких прилога у листу. Савина се тек кад су били обавише из листова. Добра је била у редакцији. Не воли много да анекдоте са савином уредником.

ЈАСКА, ДРАГАНА И БЕТА — Лектори и коректори. Највише времена проведи у раду на листу. За сваки број листа по два листа су били у Штампарији и знатно дуго у редакцији. Јаска и Драгана су писале и прилоге по наредби, а Бета је одговорила на писма ученика.

БЕРНАРД — Правла распоред текстова на страници, распоређивала фотографије и цртеже, бирала слова за наслове и брковица се о општем техничком изгледу листа.

АУШАНА МАНОЛОВАЊИ, СНИЈАНА МАНИЉИ, ДАНА БАЊИ, ЈАДРАНКА СТОЈАНОВИЋ и ЖИВАНКА ЈОВАНОВИЋ — Стварале се о прилозима из својих школа.

СНИЈАНА СРЕЋАОВИЋ — Један уредник из основних школа који је (допуштајући) само да пута) „присуствовао“ редакцији (још договорима).

ВАЊА ПЕЊИЋ ИЗ 7-2 — Шеф експедиције. Носио једну број „Јасмина“ на Штампарију од свих школа у граду.

НАСТАВНИК ПАНЕ И РАД ИЗ 8-3 — Старији се до Јасмина, још и пре него у Брестови, Ауру, Тоду и Доу Боу Реку.

НЕВЕНКА, ГЕРТА И ТАЊА — Достављали „Јасмин“ уреднику, а заинтересовани писалима у граду. СВЕТАНА И ТАТА — Достављали листовима прилога и другим редакцијом ван Бора.

РААНИЋИ ШТАМПАРИЈЕ — Бобин, савином метер пролазио лист од броја 27. Један месечно рад и немало — кад је „Јасмин“ у штампарији. Вање — први ставио метер на лист, брковица је од броја 28. Вање и Ана — прва киница од фотографија и цртежа. Тоња — послала савином, у штампарију. Савина се да „Јасмин“ на време буде штампан.

ЈАРКО ПЕЊИЋ — Мајстор електрике. Прегледао, исприво и приредио за штампу све општеписме прилоге. Брковица савином, јавио и користио савином.

БИЈАНА ПЕЊИЋИ — Прошавица, администратор уредника. Уредила од броја (мај и јун) који су укупно били у такмичењу за „Најбољи школски лист“.

ОАГОВНИЦИ УРЕДНИК — Изменио је кад се први пут ове године доноси „Јасмин“. Мења се у проследу листа.

НАЈБОЉИ ПРИЛОЗИ У ПРОШЛОМ БРОЈУ

Жири (Рајко Чокић, Србислав Стојановић и Југослав Бакић) донело је одлуку да се за првогласи у прошлом броју:

● Савина Антић за песме на 5. страници.

● Савина Анђелић за хумористичку „Роберт“ на 11. страници.

● Лепосава Анђелић за напне „Мој рођак крај“ на 1. страници.

● Ауреа Анђелић за песме „Путе на крају“ на 1. страници.

Жири је, такође, похвалио Јасмина Стојановића који је у листу „Јасмин“ саваљеном прилоготу „Наша герица“.

● „Јасмин“ на бољем папиру!

Изгледа, као награду због тога што је био проглашен за најбољи школски пионирски лист у школској 1973/74. години Југославији, „Јасмин“ је у руке својих читалаца дошао штампан на квалитетнијем папиру. И не само то. Од тог 33. броја, Редакција је смештена у нову просторију — собу број 21, на другом спрату школе „29. новембар“.

● Књижара „Бачки друг“ се преселила.

Наша књижара „Бачки друг“ Радне организације „Штампарија“ у Бору пресељена је из Чочетове улице у Улицу Трећи октобар на Старом селишту (локал бр. 4). У овој књижари може се на-

бавити сав школски материјал и прибор по веома повољним ценама".
Ето, и наш лист се у 36. броју (делимично, додуше) бавио економском пропагандом.

● Мала школа енигматике од 37 броја!
Жарко Пешић, тадашњи уредник енигматске стране у „Јасмину“, почео је да пише текстове за „Јасмину“ „Малу школу енигматике“.

● Све, све, и опет СВЕ!
„Најскромнији“ анкетирани у истом броју, на питање: „Шта би желео за Нову годину?“ био је Миодраг Пајић, ученик другог разреда. Одговорио је: „Ја желим све!“

Шериф Шакировски (V) „...Да идем у неки град где никад у животу нисам био, а то је Аустрија“.
Весна Живановић, ученица петог разреда пожедела је: „Да будем „вуковац“, па да ми тата купи фићу“. Весна, очигледно, има издашног тату.

● Душан Радовић — гост „Јасмина“!
Он је у 38. броју открио нашим читаоцима како је настала његова позната песма за децу „Био једном један лав“:

— Две године ми се мотала по глави мисао „Био једном један лав...“ а онда ми једне ноћи дође и други стих — „Какав лав?“ и тако је настала моја песма „Био једном један лав“.

Сваки је почetak тежак, а песама, као што сте видели, нарочито!

● „Јасмин“ пита — ви одговарате!
Шта су читаоци мислили о одраслима у фебруару '75?

— Одрасли мисле да су најпапетнији на свету, младе не разумеју, мада су и они некада били млади. Њима све изгледа исувише црно, на све гледају неким неповерљивим очима и сваку младалачку лудост сматрају глупошћу.

Ово је анкетарима нашег листа рекла (тада) ученица седмог разреда Јасмина Стефановић. Шта ли сада мисли о одраслима?

● Какве треба да буду девојчице?
У 39. броју на ово питање одговарали су ученици другог разреда школе „29. новембар“. И дечака и девојчице.

— Мени се девојчице не свиђају што им је велика коса, па нам улази у очи када стојимо иза њих у реду.

— Не волим код Слађане што се прави важна и држи моду.

— Не волим их када обуку ново одело, па се праве.

— Има једна када је неко дирне, она једва чека да дође учитељица да га каже.

— Мрзим девојчице што неће да се играју са мушкарцима, него држе оне луткетине.

— Не волим Весну зато што је много висока.

— Многе девојчице су безобразне, па нам се плезе.

— Имам неке другарице које ме само оговарају.

— Требало би мало више да једу јер су неке много суве.

— Не свиђа ми се што се Снежани испуни све што зажели, а кад се играмо, она не признаје да је готова.

Па какве, онда, треба да буду девојчице? Ево овакве:

„Девојчице треба да буду лепе, fine, паметне, друштвене, да се не праве важне, добре, да се играју са свим девојчицама и да их не понижавају, да се не љуте, да буду храбре, да се труде, да помажу мајци у кући, да не причају за време часа, да се не плаше мрака, да не буду циције, да помажу дечакама, да чувају тајну, да се играју са дечакама, да буду одличне, да се не бију, да се не свађају, да се не гурају у аутобусу, да деле све са нама, да буду нежне као цвет, да не кмече, да се не јуре по учионицама, да се не

играју само луткама него и камионима и лоптом, Гоца треба да се не пекмези, да буду културне, да слушају учитељицу, да буду боље од дечака, да не носе наочаре јер онда не можеш да их грудваш, да нас не нападају кад знају да смо јачи, да ми се не ругају кад добијем слабу оцену, да не буду мамине мазе, да не цмиздре кад их неко удари јер се и оне стално дирају, да не буду издајнице, да буду марљиве, у односу са дечакама да знају што више игра лоптом и да буду цакум-цакум“...

Девојчице, јесте ли такве?

● Није била првоаприлска шала! Априлски, 40. број нашег листа (1975. године изашао је први пут на 24. страни Главни уредници на насловној страни поручују: „Идући број „Јасмина“ излази на још већем броју страна него овај и у њему ће бити објављени сви радови који су досад стигли у редакцију“. А коректори су поручили: „У оном броју нема ни једне штампарске грешке“. АПРИЛ ЛИЛИЛИЛИЛИЛИ...!

● Остали важни догађаји које је 40. „Јасмин“ забележио:

— Ученици и радници школе „Бранко Радичевић“ прославили двадесет година успешног рада.
— „Јасмин“ најозбиљније намерава да уведе рубрику у којој би објављивао имена „оних који су се у предходном броју потписали испод туђе песме“, јер је „Јасмин“ тада често добијао плагијате и није могао увек на време да реагује.

● Овај број нашег листа питао је и ученике: „Шта је то срећа?“

Анђелка Милошевић је одговорила: „Срећа је кад се грудваш, а да те нико не погоди“, а Звонко Петковић: „Срећа је кад живиш 169 година и никад не умреш“. Обоје су тада ишли у други разред.

Догађаји

● Поред тога што је објавио вест о Пионирској новинарској школи коју је успешно завршио 21 полазник, 42. „Јасмин“ је питао своје читаоце зашто се наш лист баш тако зове. Ево колико они (ни)су знали о нашем имену:

— По истомеком цвету који својим пријатним мирисом примањује. Тако и „Јасмин“ мами читаоце својим садржајем. — Јасна Андрејић (VII)

— Зато што је то име листа. — Душан Викић (V)

— По томе што „Леву рубрику“ увек пише нека Јасмина. — Зорица Младеновић (VI)

— Први број је штампан када је цветало цвеће јасмин. — Радојка Јеленић (VI)

— Реч „Јасмин“ је сложена: ЈАС (Јасно је све) и МИН (МИНИ лист). — Светозар Младеновић (VI)

Ево како нас је „похвалила“ једна Љиљана Костић (VI):

— То је краћеница за реченицу: ЈАСНО МИ Није.

● „Јасмин“ почиње своју нову серију написом на насловној страни 43. броја посвећеном радничком самоуправљању. Цитирамо део написа Душан Рапо: „У нашем граду први раднички савет изабран је у борском руднику 1. септембра 1950.

године. На улазу старе управне зграде Гударско — топлиничарског басена налази се плоча која обележава овај историјски тренутак" . . .

● Наш лист поново добио награду!

У акцији „Политике“ и Савеза за васпитање и бригу о деци СР Србије, „Тражимо најбољи школски пионирски лист“, „Јасмин“, лист ученика основних школа општине Бор, награђен је са 4000 динара за најуспешније популарисање Југословенских пионирских игара „Домовино наша под сунцем слободе“.

● „У школи „3. октобар“ ђаци не дрхте кад нешто не знају, него кад у руднику експлодирају mine“.

забележио је „Јасмин“ у поднаслову написа „Школа која дрхти“ Еве Фешниш, која је записала и ово:

„У непосредној близини наше школе је Дневни коп, тако да се сваког дана осећају веома јаки потреси од експлозија мина. Није ретка појава да од тога пуцају и стакла на прозорима наше школе.“

Дневни коп се шири и све је ближе школи. Зато ће ускоро ова зграда, као и цело насеље у њеној околини, бити срушена. Нова школа биће изграђена у новом насељу које се већ ужурбаном подиже између Трећег и Четвртог километра“.

Садашња зграда најмодерније борске основне школе — „3. октобар“

● Најмлађа борска основна школа прославила је, како је писао 46. „Јасмин“ у децембру 1975. године, пет година рада.

● У јануарском, 47. броју, изгледа са закашњењем, наш лист посвећује целу страницу Дану ученичког самоуправљања у школи „29. новембар“ који је организован 21. новембра претходне године. Директор школе је тада био Драган Мирковић.

● Тата фркће као локомотива . . .

48. број нашег листа (фебруар 1976.) питао је ученике шта родитељи кажу када они добију слабу оцену. Издвајамо најинтересантнија мишљења:

„Мама позове тату, па ме бије каишем, а понекад и кутлачом“.

Љубиша Грујић, III

— Кад добијем двојку, тата фркће као локомотива и од беса покрвени као мамин лонац: „Па како то, сад два, а прошли пут добра оцена! А ја мислим: „Боље што пре на спавање, биће густо!“

Катарина Ђорђевић, III

— Мама ми је рекла: „Е, данас има да вежбаш, па ћеш да певаш као бела лала!“

Јасна Смиљковић, III

— Мени родитељи кажу да не треба да учим за оцену, већ за знање које ћу користити у животу.

Татјана Дурковић, III

Чини се да су ови последњи у праву.

● Анкета са истим питањем и у наредном броју:

„Кад добијем петицу, мама каже да сам се наметнула на њу. Тата је гледа са противљењем, а она показује прстом на себе, па почне да прича о прошлости када је он био најбољи ђак, затим причу завршава тиме да сам ја паметна на њега, а вредна на маму. Ја се не разумем у те њихове расправе, па мирно склопим свеску и одем на спавање“.

Биљана Стојановић, III

„Кад добијеш слабу оцену, најбоље је да запушиш уши и одеш у другу собу“.

Славица Јенић, III

● „Јасмин“ је издао свој јубиларни, 50. број и прве странице посвећује својој историји.

● Од 53. броја, „Јасмин“ излази редовно на 24 стране. Повећање броја страна омогућило је СИЗ за информисање.

● Од 56. броја одговорни уредник „Јасмина“ није више Милен Миливојевић. На његово место дошла је наставник Јелица Ицић.

● У рубрици „На раскршћу“ „Јасмин“ упознаје детаљно своје читаоце са реформом средњег усмереног образовања, односно са садржајима заједничких основа средњег усмереног образовања. То је било у мају 1977. године. Дакле, после десет година, спроводи се нова реформа о којој можете ближе да сазнате у овом броју.

● „Јасмин“, број 62 (јун 1977. године) бележи два велика успеха борских ученика: Славице Гајић, ученице школе „3. октобар“ која је на Републичкој смотри речитатора у Великој Плани освојила награду жирија и награду публике и Бранислава Лазаревића, ученика школе „Вук Караџић“ који је на XXI Фестивалу музичких школа СР Србије освојио I награду за солистички наступ на клавиру у својој категорији.

● Од 64. броја, одговорни уредник „Јасмина“ је Милица Радовић.

● ДРУЖЕ ТИТО, ВОЛИМО ТЕ!

Овакав напис је одштампан на насловној страни 66. броја. И написан је из срца свих борских осnovaца. А „Јасмин“ је објавио репортажу коју објављујемо у целини:

ДОЧЕКАЛИ СМО НАЈДРАЖЕГ ГОСТА

У недељу, 4. децембра, Бор је поздравио најдражег госта, Председника Тита, приликом његовог повратка са Ђердана и из Румуније. Претходног дана, 3. децембра, Председник Тито и председник пријатељске Румуније Николај Чаушеску, открили су спомен обележје којим се означава почетак радова на изградњи хидроенергетског и пловидбеног система „Ђердап II“.

Грађани Бора и околине дошли су у великом броју на железничку станицу да би поздравили најдражег госта. Ту, у првим редовима нашли су

радијаци основних школа у Бору шаљу телеграме саучешћа породици и кабинету Председника Републике и Централном комитету Савеза комуниста Југославије. „Јасмин“ бележи: „Титова револуционарна мисао, акција и дело, својом дубином, величином и далекосежним значајем сигурно су без премца не само у дугој историји народа и народности на тлу Југославије, већ и у савременој историји света. Титова личност даје најснажнији печат времену у којем живимо — и времену које ће доћи“.

„Јасмин“ у своје и име својих читалаца, поручио је: „Живећеш увек, вољени Тито!“

● 94. број нашег листа бележи:

— Школа „Петар Радовановић“ прославила 135-годишњицу постојања, а школа „29. новембар“ десети рођендан.

Најмлађе чланице фолклорне секције пред наступ (фото из 96. броја)

— Прваци постали пионери. Свечано обећање, заједно са новим члановима Савеза пионира Југославије, говорио је легендарни курир Миша.

● И стоти пут исто — „Јасмин“!

У стотом броју нашег листа чији су уредници — наставници били Мира Бусић, Драган Пауновић, Јелица Ицић и Милица Радовић читаоци су могли да се подсети на историју листа, а објављени су разговори са оснивачима „Јасмина“.

● 101. број је изашао после паузе од шест месеци. На место одговорног уредника дошао је Владимир Стојиљковић, који је уредио највише бројева нашег листа после Милена Миливојевића.

● Зашто распуст није трајао мало дуже и зашто се штеди на угљу?

Питање је поставио (претпостављамо) Зоран Раковић у „Левој рубрици“ у 102. броју. Под псеудонимом „Јасмина“, разуме се:

„Петнаест дана распуста ником није било довољно. Мама је, рецимо, да траје бар још две до

три године, али нас нико ништа о томе није питао. Ми смо, уосталом, увек шеста рупа на свирали.“

Пре неку годину распуст је трајао дупло дуже због штедње угља. Сада је школа пронашла боље решење или ћемо у школу, али ће радијатори остати хладни, грејања неће бити. То је дивна стабилизациона мера! Уштедећемо брдо угља, и направити исто толику количину изостапа ка, . . .

● „Јасмин“ као литерарна инспирација:

„Јасмин“

„Јасмин“ је пун дечјих песама.

„Јасмин“ је богат dobrим причама.

„Јасмин“ је јачка велика радост.

„Јасмин“ стварају ђаци, наша младост.

Весна Алексић, III

„29. новембар“

(из 103. броја)

● 104. број нашег листа објављује разговоре са успешним такмичарима наше општине. То су били Радомир Жикић (освојио је на Републичком такмичењу из математике прво, а из физике друго) и Миодраг Николић (освојио прво место на Републичком такмичењу из физике).

● 105. број „Јасмина“ известио је читаоце кроз текст Ирене Павковић, о Међународном кампу пријатељства у близини алжирског града Орана. Делегација Бора представљала је Савез пионира Југославије.

● Цицерон о књижи (из 106. броја):

„Књига храни младост, доноси радост старости, украшава срећу, пружа утешите и утеху у несрећи, забавља код куће, није на одмет напољу, бли с нама, прати нас на путу, на селу“.

● Иначе, у истом броју објављена је и вест о отварању преуређене школске зграде у којој се налазе школе „Бранко Радичевић“, „29. новембар“ и СОШ „25. мај“, поводом дана ослобођења града. Било је то у октобру 1982. године.

● Умро творац „Тома и Церија“

Овим изјавом „Јасмин“, 110. број, обавестио је своје читаоце да је „крајем прошле (1982.) године, у Лос Анђелесу, у својој 69. години, умро Хиу Харман, мајстор цртаног филма, творац познатог тандема Тома и Церија, мајке и миша чија јурњава на скрану и дан-данас одушевљава малишане целог света.

Харман се школовао у познатој Дизнијевој школи, начинио је неколико изванредних цртаних серија. Добитник је „Оскара“ 1940. године за филм „Млечни пут“.

● Прва награда и златна плакета — „Јасмину“! „Јасмин“ је поново у акцији „Политике“ и Савеза за социјалистичко васпитање и заштиту деце СР Србије и добио прву награду — осмодневна путовање кроз Југославију, заједно са редакцијама пионирских листова: „Вуковац“ из Чачка, „Цврнут Мославине и Поморавља“ из Чазме и Велике Планае и „Бачке новине“ из Брчког.

● „Јасмин“ 116-117 бележи још један јубилеј — 110 година основног школства у Бору.

● Олимпијада у Сарајеву — олимпијски пламен у Бору!

„Олимпијска бакља, њен источни локални првак на путу кроз Југославију, свечано је дочекала у Бору 3. фебруара. Велики број грађана, пионира и омладинца одушевлено је поздравило овај симбол мира и дружења“ . . . Извештач нашег листа била је Габријела Спасић, ученица Пете основне школе.

● Од један до сто двадесет један — 15 година! „Јасмин“ је прославио свечано своје 15. пролеће. Организована је изложба, сусрели су се стари уредници, додељене су захвалнице и дипломе... И тако „Јасмин“ крену у 150. број.

Бројни посетиоци на изложби „15 Јасминских пролећа“ (из наше документације)

● Ко зна не зја. (народна пословица преузета из двоброја 122-123).

● У акцији „Тражимо најбољи школски пионирски лист „Јасмин“ је добио трећу златну плакету у својој историји — за највише издатих бројева свога гласила у периоду такмичења.

● „Умро је Душко Радовић“, бележи 125. „Јасмин“ и посвећује своје две странице. Сетио се „Јасмин“ да је Душко пре тачно десет година био његов гост.

● Опет о кизи, али — Десанка Максимовић: „Књиге имају свој живот. Оне су сведочанство времена, али чини ми се да су више од тога. Наше време је, сигурно, и паметније и вредније у књигама него у стварности. Можда се многи одговори налазе у књигама које нисмо ни стигли да прочитамо.“ (Из „Јасмина“, број 128-129).

● Школство у Бору обележило је у априлу 1985. године (о томе је шире наше читаоце упознала Наташа Благојевић, тада ученица ОШ „Вук Караџић“ у 132. броју) своју 140-годишњицу. Том приликом изведен је у сали биоскопа „Звезда“ рецитал „Небо је то, мој учитељу“. У истом броју је оптим поводом објављен разговор Јовице Андрејића, директора Радне организације основних школа наше општине и уредника „Јасмина“ Ненада Кулачина. Ево шта је генерални директор борских школа рекао о знању основаца:

— На основу анализе коју је урадила Педагошко-психолошка служба о успеху ученика у току даљег школовања, односно у усмереном образовању, дошли смо до једног податка који указује да квалитетом знања ученика не можемо бити задовољни јер се оно углавном заснива на препознавању одређених чињеница, а не на основу способности ученика за самообразовање и за практичну примену знања у свакодневном животу и раду. Том питању у наредном периоду стручни органи основних школа морају да поклоне далеко већу пажњу и да изналазе најбоља решења да се овај проблем превазиђе.

● Бивши уредник „Јасмина“ поново у „Јасмину“ — али, као гост!

Слађана Анђелковић, један од главних уредника који су оставили велики траг у листу била је наш гост. Ево шта је поручила читаоцима:

— Да се труде да не увене „Јасмин“. Да га квалитетним радовима „заливају“ нон-стоп и да дођу у редакцију и изграде уредника и чланове редакције ако нешто не ваља. Редакција је место где се другује и ради, не сме да буде затворена. Сви су сарадници „Јасмина“, нема поделе на читаоце и сараднике. Треба да траже да што више имена буде у листу, да их чланови Редакције подстичу, да траже радове.

Са Слађаном је разговарала Виолета Трајковић.

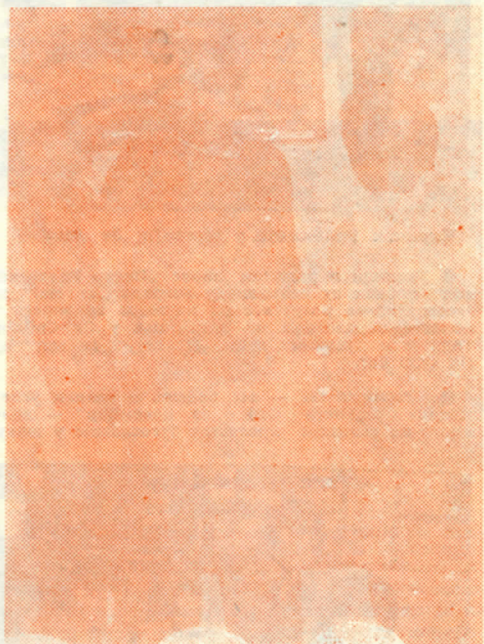
● „Јасмин“ у старом друштву!

133. број нашег листа обавестио је читаоце и сараднике да се редакција, после просторног гађења Дома пионира, преселио 15. априла 1985. године у просторију број 49 у згради основних школа „Бранко Радичевић“ и „29. новембар“.

Ми смо и даље тамо. Чекамо вас сваке среде од 12 до 14 сати!

● Први број „Јасмина“ отргнут из заборави!

135. број „Јасмина“ објавио је вест да је пронађен први број нашег листа. Захвалност дугујемо Душанки Геочеловић — Андрејић и Мирјани Бушић. На слици их видите са Миленом Миљковићем, такође уредником „Јасмина“ од оснивања.

● Саша Божовић — у Бору.

Тим поводом — „Јасмин“ објављује интервју са њом у 135. броју. На питање наших уредника Наташе Благојевић и Наташе Петровић шта мисли о младој генерацији, одговорила је:

— Нисам демагог, али искрено и дубоко верујем, уосталом моје седе власи су гаранција, јаче од трња на путу, да ћете ви млади донети срећу овој земљи. Моја генерација носи ратну славу, ми смо своје дали, сада ви треба да дате свој део да бисте показали да сте бољи од нас. А ви ћете тај део сигурно дати јер сте свестранији, образованији, знате политичка врећа. Брзо ћете стасати да понесете данашњицу.

● „Четрдесет година Републике“, био је радни наслов двоброја 136 — 137. А тај број „Јасмина“ обавестио је читаоце и о доласку Халајеве комете, а питао је и ученике шта мисле о Штрумпфовима и Гаргамелу. (Анкетар је била Никица Петровић).

Кад Гаргамел каже Штрумпфовима: „Смрсићу вам конце“, они одговарају: „Полупаћемо ти лонце“.

Александар Николић, IV

● Борски пионери на малом екрану! Вероватно још нисте заборавили да је емисија ТВ Београда „Ја пионир“, иначе емитована 23. марта прошле године била посвећена пионирском стваралаштву Бора. Кроз емисију су нас водили чланови Дечеј редакције Радио — Бора и Редакције нашег листа. Тада Донка Шпичек, уредник Дечеј програма ТВ Београд поручио нашим читаоцима: „Будите смели и отворени!“.

Чланови Редакције у емисији „Ја пионир“

● Ученици и радници школе „Петар Радовановић“ добили су Републичку награду „25. мај“ за вишегодишње резултате од изузетне вредности у области образовања и васпитања у СР Србији. Тада је и „Јасмин“ добио Плакету „25. мај“ од ОК ССО Бор.

● „Јасмин“ 141 — 142 бележи и велики успех младих шахиста ОШ „29. новембар“ — прво место на скином првенству Југославије у шаху.

Млади шахисти — поносни и весели

● Мира Алечковић — за „Јасмин“ Мира Алечковић, наша позната песникиња бора-вила је крајем маја у нашем граду. Из опширног разговора са нама, издвајамо њену поруку нама, младима:

— ... Треба да се надовежете на оне најбоље, а многи су најбољи давно отишли, изгубили живот, да будете поносни људи, да не будете полтрони, улицице, да будете усправни.

● Подсећамо вас само на неке важније догађаје које су забележили наши сарадници у току ове серије излагања листа:

— Бор био домаћин XXIV Сабора горана Србије. На свечаности на Борском језеру говорио Бранислав Иконић, председник Скупштине Србије. (143. број)

— У акцији „Тражимо најбољи школски пионирски лист“ „Јасмин“ награђен са 10000 динара за посебан допринос неговану сарадње пионирске и омладинске организације у школи. (143. број)

— Пионери Бора представљали Југославију у Интернационалном дечјем селу у Монталијеу близу Лиона. (143. број — септембар 1986.)

● Представљена књига Боривоја Андрејића „Развој средњих школа у Бору“ (144. број)

— Обележена 50 — годишњица учешћа југословенских добровољаца у Шпанском грађанском рату. (144. број — октобар 1986.)

● Почело снимање филма „На путу за Катангу“ (145. број — новембар 1986.)

● Позоришна лабораторија „Балтазар“ дала прве представе (146. број — децембар 1986.)

● О догађајима који су се збили између прошлог и овог, јубиларног броја сада само телеграфски. Опширније ћемо о њима писати у наредном броју. Поређали смо их не по важности, сви су важни већ по хронолошком реду.

● Јелена Бакалуца јавља да је у Бору недавно промовисана књига новинара и књижевника Јована Митровића, иначе читаоцима „Јасмина“ и млађим слушаоцима Радио — Бора познатијег као уредника емисије „Мало појачај радио“. Књига се зове „Реч приближна животу“ и то је друго његово дело. Пре тога Јован Митровић издао је роман „Скок преко коже“, а приредио је две књиге борских песника — „Пролећа у Бору“ и „Трагове“. Овој књижевној вечери коју су орга-

Песник Јован Митровић окружен рударима

низовали Дом омладине, Народна библиотека, РББ и ТИР, присуствовали су и чланови хора КУД-а „Бор“, глумци Позоришта Тимочке крајине, Милан Спљар и Драгиша Вељковић, књижевни критичар Момчило Милошевић и Ивица Вања Рорић, познати књижевник и уредник Књижевне друге „Другари“ из Сарајева. Штампање ове књиге, иначе, финансирао је Басен Бор.

● 22. марта ове године Драмска лабораторија „Балтазар“ премијерно је извела представу „Ро-и Јулија“ у биоскопу „Звезда“.

— Ученици и радници школе „Бранко Радичевић“ свечано су 31. марта прославили јубилеј своје школе — 30 година имена, а прослава је била и у знаку 50-годишњице ступања друга Тита на чело Партије, 200-годишњице рођења Вука Стефановића Караџића и 40 година од проглашења Вора градом. Тим поводом ученици су за госте дали веома успео програм. Том приликом дугогодишњи радници ове васпитно-образовне установе награђени су златницима и сребрњацима са ликом друга Тита, а уручене су и захвалнице радним колективима и појединцима за изузетан допринос побољшању животног стандарда ученика.

Део програма са прославе Дана школе „Бранко Радичевић“

Организована су спортска такмичења за ученике борских основних школа. Организација ССО организовала је Дан ученичког само управљања, а прослави су се придружили београдски уметници Злата Петковић и Драгољуб Милосављевић Гула, извевши успелу представу на текст Душана Радовића „Замислите децо“.

● Нешто о такмичењима. Ивана Станојевић и Никица Петровић нас обавештавају да се са регионалног такмичења из математике које је одржано 4. априла у школи „29. новембар“ на републичко које ће се одржати у Чачку 9. маја пласирало осморо ученика из наше општине. То су: Јелена Богдановић, Зоран Гигић, Дејан Дојчиновић и Данијел Драгић (VII) из школе „Трећи октобар“, Зоран Ђорђевић (VI) и Дарко Михајловић (VIII) из школе „Вук Караџић“ и Игор Кнежевић и Ивана Станојевић (VI) из школе „9. српска бригада“. И остале вести које помињемо припремиле су ове две наше сараднице.

● 9. априла се сазнало који ће рецитатори представљати борску општину на регионалном такмичењу. То су: Александра Јовић, Маја Мишевска и Вања Црепуља (млађи узраст) и Игор Јошић, Маријана Митровић и Ирена Муминовић (средњи узраст).

● Регионално такмичење акције „Наука младима“ организована је 11. априла у школи „3. октобар“. За републичко такмичење пласирале су се Снежана Сахтер (VII, 9. српска ударна бригада“) и Силвана Јовановић (VIII, „Бранко Радичевић“). Обе такмичарке браниће своје знање из хемије на овом такмичењу.

Вања Црепуља говори стихове

● Истог дана у Лозници је одржано X Републичко такмичење из физике. Представници наше општине и школе „Бранко Радичевић“, Предраг Грујић (VII) и Иван Крстић (VIII) освојили су прву и трећу награду.

— У Вору је 11. априла одржан Сабор просветних радника општине Бор на коме је говорио др Добросав Бјелотић, извршни секретар Председништва ЦК СКЈ Србије.

Сабор просветних радника

● Сутрадан је одржано и регионално такмичење „Основи кошаркаши“. За даље такмичење пласирали су се ученици школе „9. српска бригада“, а резултате такмичења у женској конкуренцији још немамо, јер је одржано после закључења листа — 19. априла.

● Овогодишња Штафета младости доћи ће у Бор 23. априла и преноћиће у нашем граду. Поводом ове свечаности припрема се богат културно-уметнички програм.

Општинско такмичење Шампионата знања „Тито-револуција-мир“ организовано је 4. априла. На регионалном 25. априла учествоваће ученице Силвана Јовановић, Данијела Илчић, Јелена Мунчановић, Татјана Танасијевић и Војана Буђелан.

Из наше документације: Изложба: Штафете младости (април 1984.)

● Јелена Радовановић и Јелена Бакалуца јављају о настављању једне лепе традиције. Наиме, група од двадесет шесторо ученика школе „3. октобар“ узвратиће 21. маја посету својим вршњацима из Крезона, Француског града побратима нашег града.

Текст обрадила и рубрику припремила Редакција на челу са Иваном Крстићем

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

● Како јавља наша сарадница, Биљана Ристић, ученици и радници школе „Станоје Миљковић“ прославили су 11. априла Дан своје школе. Прослава је била у знаку Вука. Свечаност је увеличала недавно добијена II награда за најбоље уређено школско двориште у региону и присуство гостију из Малишева.

Директор школе, Стјепан Трипић, уручује награду Биљани Ристић

„Јасмин“ је поводом свог јубилеја добио од Матичне библиотеке из Зајечара допис следеће садржине:

Матична библиотека „Јасмин“
СВЕЧАНА БИБЛИОТЕКА
Бр. 01/1
Датум: 11. 3. 1987. год.
ЗАЈЕЧАР

Основна школа „20. новембар“ - Б о у
Уредништву „ЈАСМИНА“

Брате другари,

Протећи годинина вам потрајан и успешан рад из издаваштва листа највећег школског дејства у нашем региону /несумњиво и шире/, запалио смо да се башин јубилари 150. број ЈАСМИНА. Због тога хитно да вам у име Матичне библиотеке „Светозар Марковић“ у Зајечару оп срца честитаме значајан јубилеј, и да јурдинату и сарадницима листа захвалимо нове успехе у раду.

Име Завичајно одликује, које јорас остави, из своје комплетирани Јасмин, запалило је да сте својевремено објавили да „први примерак листа изје очекуван“. Амо сав чиница стоји и даље, ракује нис да вам пожемо јавити да у илени Завичајно фонду постоји први број листа. У онак вистоволаз прени илени изјег листа, одлучили смо да овај број Јасмина копирамо и пошљемо вам то ради уписа и пошље вагас коммента, па га у ту сврху и ваљемо уо ово писмо.

Кога нам је да истовремено нашу риније вапачету обраду, која се је одвијала кроз уческе наше редакције и сарадника листа у илени литерарно-ликовној редакцији ИМЕТ у Рачи - ЦМЕТ у ОБЛИЦИ. У истом ишау ваљимо да нас узвратите у свирак стадики претплатника вагас листа /ова броја/.

У највећој жељи да доди потрајан рад и јед боре резултате, с другаревим поздравом.

Захваљујемо нашим пријатељима и обећавамо им да ћемо им послати бројеве који им недостају, и да ћемо проширити нашу сарадњу.

Редакција

УЧЕНИЦИМА И РАДНОМ КОЛЕКТИВУ
ШКОЛЕ „БУРА ЈАКШИЋ“ ЧЕСТИТАМО
ДАН ШКОЛЕ

**СРЕЋАН ПРВИ МАЈ
ПРАЗНИК РАДА**

РЕДАКЦИЈА

„Јасмина“

У ВУКУ СРЦЕ НАРОДА КУЦА

К

Кад видим онда ћу и вјеровати.
Кад лисица предикuje, пази добро на гуске.

Кад се једе и пије онда је доста пријатеља.

Кад се прасе напије, оно корито превали.

Кад су очи пуне, и срце је сито.
Каква је дупља онаке и пчеле излијећу.

Кисело грожђе, не ваља, трну зуби од њега.

Кога су змије клале, и гуштера се боји.

Које псето хоће да убију, повичу: бијесно је.

Ко нема сокола, и кукавици се весели.
Коњи се мјере пећу а људи памећу.

ЉУБАВНЕ И ДРУГЕ РАЗГИЧНЕ ЖЕНСКЕ ПЈЕСМЕ

СРПСКА ДЈЕВОЈКА

И

Ивер не иде далеко од кладе.

И бројене овце курјак једе.

Игла кроз злато и сребро пролази, па је опет гола.

Иде време носи бreme.

Иза зиме топло, иза кише сунце.

Из вране што испане, тешко соко постане.

Изићи ће ћело на видело.

Испечи, па реци.

Истиха се печеница пече.

Ј

Јабука која доцкан сазри, дуго стоји.

Ја га мећем на полицу, а он иде под полицу.

Ја псето из бунара вадим, а оно ме уједа.

Јача су двојица него сам Радојица.

Јаче је дело него беседа.

Једна ластва не чини пролеће.

Једна шугава овца цело стадо онуга.

Једно му је на суцу а друго на језику.

Језик горе може посјећи него мач.

У Милице дуге трепавице,
прекриле јој румен јагодице,
јагодице и бијело лице.

Ја је гледах три године дана;

не могах јој очи сагледати,

црне очи, ни бијело лице,

већ сакутих коло ђевојака,

и у колу Милицу ђевојку —

не бих ли јој очи сагледао.

Када коло на трави играше,

бјеше ведро, пак се наоблачи.

По облаку засјеваше муње,

све ђевојке к небу погледаше,

ал' не гледа Милица ђевојка,

већ преда се у зелену траву.

Ђевојке јој тихо говорише:

„Ој, Милице, наша другарице,

ил си луда, ил одвише мудра,

те све гледаш у зелену траву,

ће се муње вију по облаку!“

Ал' говори Милица ђевојка:

„Нит сам луда, нит одвише мудра,

нит сам вила — да збијам облаке,

већ ђевојка — да гледам преда се“.

Сакупио и на свијет издао
Вук Стефановић Караџић

Први пут у „Јасмину“ ова рубрика се појавила као подлистак у 19. броју (марта 1973. године) и звала се „Шта ћу бити. . . . кад одрастем“. Наш лист се повећао за две стране на којима је штампана ова рубрика захваљујући „разумевању и финансијској помоћи Завода за запошљавање у Бору (Служба за професионалну оријентацију)“, како је тада записао „Јасмин“. Од 23. броја (када је „Јасмин“ добио још две странице) ова рубрика се зове „На раскрсћу“ и добила је статус „подлистка за ученике из Бора, Вољевца, Мајданпека, Неготина и Кладова“.

Обећали смо још на почетку ове школске године да ћемо вас редовно обавештавати о променама у плану и програму рада у усмереном образовању, али смо, ево, у могућности да вам дамо ширу информацију тек сада.

КОЈЕ ШКОЛЕ ПОСТОЈЕ У БОРУ И РЕГИОНУ

Прецизирано је да ће у Бору постојати три школе. Њихови називи још нису утврђени, па ћемо вас зато упознати са струкама (занимањима). У Првој школи постојаће рударско-геолошка струка, металуршка и хемијско-технолошка струка. У рударско-геолошку струку предвиђено је да се упише 160 ученика (пет одељења). Они ће изабрати једно од следећих занимања за које ће се школовати:

- руковалац механизације у подземној експлоатацији (предвиђено је два одељења — 64 ученика),
- геобушач (1 одељење — 32 ученика),
- рударски техничар (32 ученика) и
- техничар за припрему минералних сировина (32 ученика).

Металуршка струка уписаће 96 ученика (који ће бити сврстани у три одељења), и то по 32 ученика за свако од следећа три занимања:

- топионичар обојених метала,
- електролизер и
- техничар за добијање обојених метала.

Трећа, хемијско-технолошка струка уписаће једно одељење од 32 ученика и то за занимање

- руковалац уређаја за израду хемијских производа.

Друга школа имаће такође три струке, и то: машинску, електротехничку и текстилну у оквиру машинске струке, ученици ће се ос пособљавати за пет занимања (толико ће бити и одељења), те ће се по 32 ученика одредити за једно од ових занимања:

- машински техничар,
- техничар за одржавање машина,
- машинбравар,
- заваривач и
- металостругар.

У оквиру електротехничке струке 64 ученика одредити ће се за занимање

- електромеханичар погона,

а 32 ученика за занимање

- електротехничар — енергетичар.

Текстилна струка уписаће 32 ученика за занимање

- конфекционар.

НА

КУДА И ШТА ПОС

ДО ИЗБОРА НЕМА

У састав III школе ући ће, опет, три струке: економско-комерцијална, правна и биротехничка и природно-математичка.

За занимање

- економски техничар

(у оквиру економско-комерцијалне струке) школоваће се 64 ученика.

Правна и биротехничка струка уписаће 32 ученика за занимање

- правни техничар.

У оквиру природно-математичке струке 96 ученика школоваће се за два занимања:

- математичко-програмерски сарадник (64 ученика),
- сарадник у природним наукама (32 ученика).

ШКОЛЕ У РЕГИОНУ

За оне који не би желели да упишу ни једно од горе наведених занимања, наведићемо СВЕ струке (укључујући и оне којих има у Бору за случај да не могу овде да се упишу) које постоје у другим градовима и региону.

Младе балерине (фотографија из 52. броја — јун 1976.)

РАСКРШЋУ

ЛЕ ОСНОВНЕ ШКОЛЕ

ЛОШ МНОГО ВРЕМЕНА

— У Сокобањи постоји угоститељска, текстилна и природно-математичка струка (једна школа).

— У Бolečу машинска, дрвопрерађивачка и природно-математичка струка (једна школа).

— У Зајечару: машинска, електротехничка, керамичка (I школа), здравствена, прехранбена, личних услуга (II школа), економска, угоститељско-туристичка, текстилна (III школа), природно-математичка и преводилачка струка (IV школа).

— У Кладову: машинска, електротехничка (I школа), природно-математичка, економска и трговинска струка (II школа).

— У Књажевцу: машинска, грађевинска, кожарска (I школа), текстилна, правно-биротехничка и природно-математичка струка.

— У Мајданпеку: машинска, рударска, металуршка (I школа), природно-математичка, економска и саобраћајна струка (II школа).

— И у Неготину: машинска, електротехничка (I школа), хемијско-технолошка, природно-математичка, економска (II школа), пољопривредна (III школа) и просветна струка (IV школа).

УПИСНИ РОКОВИ

Први уписни рок траје од 23. до 25. јуна, а други уписни рок биће 27. и 28. августа. Предвиђа се и накнадни упис — до 10. септембра и важи само за оне који нису могли из оправданих разлога да се на време упишу, с тим што ће они моћи да се упишу само у школе у којима је остало слободних места. Упис кандидата у свим уписним роковима врши се од 8 до 14 сати.

ШТА ТРЕБА ПОНЕТИ НА УПИС?

При упису у први разред треба поднети пријаву за упис, сведочанство о завршеном основном образовању, извод из матичне књиге рођених, уверење одговарајуће здравствене организације о испуњењу здравствених услова уколико је то потребно за образовни профил за који конкуришу, специјалне дипломе и писмене доказе о достигнућима на такмичењима, општинског, регионалног, републичког или савезног карактера.

КРИТЕРИЈУМИ

Општи успех ученика у петом, шестом, седмом и осмом разреду бодује се тако што се за одличан успех добија 15, за врло добар 12, за добар девет и за довољан успех шест поена. На овај збир додају се номиналне вредности оцена из четири важна предмета (које ћемо навести) за ту струку из седмог и осмог разреда, тако да максималан број поена може да износи сто.

Ако више ученика при дану табеле која се прави на основу горе добијених резултата имају једнак број поена, а ученика има више од предвиђеног броја, узима се у обзир диплома „Вук Караџић“, без обзира о ком се профили ради. Ако и сада ученици имају једнак број поена, предност се даје оних који имају боље просечне оцене за општи успех у вишим разредима основне школе. Уколико се догоди да опет ученици имају једнак број поена, узимају се у обзир посебна достигнућа значајна за струку, односно профил. У посебна достигнућа убрајају се освојено прво друго и треће место на одговарајућим такмичењима напред наведених карактера. При томе се узима само једно од признања за успех значајно за образовни профил и то оно које је најповољније за ученика. (Најмање се бодују резултати са општинског, а највише са савезног такмичења). Тај успех може да буде постигнут у једном од четири последња разреда основне школе. Овде се узимају у обзир и специјалне дипломе за изузетан успех у савлађивању наставног градива из појединих наставних области: „Светозар Марковић“ за друштвене науке, „Михаило Петровић — Алас“ за природно-математичке науке, „Никола Тесла“ за техничке науке, „Стеван Мокрањац“ за област уметности и „Јован Микић — Спартак“ за област физичке културе. При томе се, наравно, подразумева да се у обзир узимају САМО дипломе које су од значаја за одређени профил.

Ако се и после свега наведеног догоди да ученици имају исти број бодова, школа организује писмени или усмени пријемни испит за спорне случајеве. Испит се полаже пред трочланом комисијом, а полаже се градиво из седмог и осмог разреда из два најприоритетнија предмета.

Ученик при упису може да наведе и алтернативу, дакле, да наведе два „резервна“ профила. Ако не буде примљен на онај „главни“ профил због конкуренције, ученик се распојебује на један од „резервних профила“ које је навео.

ВАЖНИ ПРЕДМЕТИ (наводимо и струке којих има у целом региону)

1. Преводилачка струка: матерњи и страни језик, историја и математика.
2. Личне услуге: биологија, хемија, матерњи и страни језик.
3. Просветна струка: матерњи језик, историја, географија и математика.
4. Угоститељска струка: матерњи и страни језик, географија и хемија.
5. Правно-биротехничка струка: матерњи језик, географија, историја и страни језик.
6. Економско-комерцијална и трговинска струка: матерњи и страни језик, математика и географија.
7. Здравствена струка: биологија, хемија, матерњи језик и физика.
8. Рударско-геолошка струка: математика, физика, матерњи језик и хемија.
9. Саобраћајна струка: математика, физика, матерњи и страни језик.
10. Машинска, грађевинска и дрвопрерађивачка струка: математика, физика, матерњи језик и основи технике.
11. Хемијско-технолошка и металуршка струка: хемија, математика, матерњи језик и физика.
12. Пољопривредна и прехранбена струка: математика, биологија, матерњи језик и хемија.
13. Текстилна, кожарска и природно-математичка струка: математика, физика, матерњи језик и хемија.

Припремио: Иван Костић

„Јасмин“ је од свог оснивања са изузетним задовољством објављивао радове најмлађих основаца, али је тек од 109. броја увео рубрику резервисану само за њих — „Први кораци“.

МАЛИ ПАРТИЗАН

Бошко је јуришао на бункере,
пошту преносила сналажљива Боја;
у срцима нашим живе
имена палих хероја.

Јована Станчић, III
„Бранко Радичевић“
„Јасмин“ (број 120)

ПРОЛЕЋЕ

Пролеће се ближи полако,
белој зими дошао је крај.
Земља је жељна пролећног сунца,
процветаће цвеће, заблестаће мај.

Мирјана Видовић, II
„Бранко Радичевић“
„Јасмин“ (број 131)

ЛИСТ

Изнад мене сунце је сјајало,
а ја сам путио,
растао, зеленоо, треперио.

Јесен је дошла,
а ја сам остарео,
пожутео и увенуо.

Ветар је јак дунуо,
мене с гране скинуо,
на пут ме послао.

Коста Ковачевић, III
„9. српска бригада“
„Јасмин“ (број 136 — 37)

ШТРУМПФЕТИНА КУЋА

Некад давно, врло давно,
усред густе шуме,
живео је народ мали
Штрумпфови их звали.

Кућице им дивне, мале,
ко печурке неке,
међу њима Штрумпфетица
врло лепо дете.

Коса јој је била дуга,
дужа од хаљине,
зато су је сви волели
и шапутали њено име.

Невенка Драгуловић, II
„Петар Радовановић“
„Јасмин (број 143)

Никола Ристић (V, „Вук Караџић“): „Пролеће“

ПРОЛЕЋЕ

Пролеће је кад цвеће мирише,
пролеће је када нема кише,
пролеће је кад трава зелени,
пролеће је кад се Тимок пени.

Зоран Рајновић, V
„29. новембар“
„Јасмин“ (број 140)

МОЈ ГРАД ПОД СУНЦЕМ СЛОБОДЕ

Три дечака мртва су лежала,
осмех дечији заустављен био.
Зар и деца могу бити жртве?

Три рањене птице,
цвркулале цвркул болан,
болији од свих.

Као жртве и оне су пале,
а небо је плакало због њих.

Данијела Радуљесковић, III
„Вук Караџић“
„Јасмин“ (број 144)

ПИОНИР

Пионир, то је небо плаво,
Пионир, то је сунце сјајно,
Пионир је златно жито,
Пионир је оно што је волео Тито.

Данијела Костић
„9. српска бригада“
„Јасмин“ (број 146)

Јелена Барбуловић (V, „9. српска бригада“):
„Мој град“

ПРОЛЕЋЕ

Пролеће у фраку
од зелене траве
даровало шуми
љубичице плаве

На оближњој коси
избрио цвет
поздравља пролеће
жути кукурек

Жбунови се ките
висибабом белом
пролеће већ шага
и градом и селом.

Бранислав Гавриловић, III
„Вук Караџић“
„Јасмин“ (број 149)

Марија Димитријевић, Горњане (из наше
документације)

ПЛАВА ТАЈНА

Да ли морске
рибе знају,
кад треба
да спавају?

Да ли пре сна
крљушт свлаче,
пицмице
да л облаче?

И да ли се
покривају,
алгицама
док спавају?

Плаву тајну
ја ћу знати,
Нептуна ћу
Упитати.

Драган Ђорђевић, III/3
„Вук Караџић“

Нова школа у Танди

Наше јеро

БИО САМ ТИТОВ ГОСТ

Друг Тито, велики борац за слободу, равноправност, братство и јединство наших народа, 25. маја сваке године у свом дому у Београду дочекује омладинце и ученике основних школа. Ја сам имао ту част да заједно са другарицама и друговима из моје школе 25. маја прошле године будем Титов гост.

Аутобус којим смо се возили код Тита купао се у дневној светлости. Наша лица зрачила су срећом због скорашњег сусрета са Титом. Кад се аутобус зауставио испред велике гвоздене капије, увели су нас у председнички двор. Обрели смо се у једној просторији. Поређали смо се дуж зида. Микрофон је постављен са моје леве стране. Ускоро је дошао и друг Тито са својом супругом. Атмосфера је била изузетна. Сви смо били видно узбуђени и много срећни.

... Моје срце испунило је гордост. Чини ми се да ми је срце расло напајајући се пљуском љубави и светлости слободе као печурка после кише и да сам ја с њим растао, растао и желео да полетим као птица из крлетке у велика простран-

ства где би било више места мојој љубави и срећи.

Изашли смо на терасу и сели за столове натрпане тортама, колачима, воћем и соковима. Друг Тито је разговарао са свим ученицима. Кад је сео за мој сто, почео је жив разговор између нас ученика и друге Тита. За време разговора нисам скидао поглед са њега. Насмејана лица, пријатељских срдачних погледа — друг Тито је одмах придобио нашу наклоност. Нигде ни трага од ових строгих израза на његовом лицу приликом каквих конференција. Напротив, са нама је био насмејан, искрен и срећан. На мене је оставио веома пријатан утисак који не могу избрисати из сећања. Разговарали смо о нама ученицима, о школи и нашим друговима, као и о нашим проблемима. У свакој Титовој речи било је пријатељских савета да ово поправимо или оно наставимо.

Ђерим Абаз, VIII
„3. октобар“
„Јасмин“ (број 11)

КУТАК ЗА ЛИКОВНЕ ТАЛЕНТЕ

Игор Цветковић (V, „9. српска бригада“): „Мртва природа“

ОД АНДРЕЈА

Наше јеро

ДЕЦА САЊАЈУ МИР

Мир у пролеће! Мир за срећну долину, за белутке покрај реке, за ноћ пуну звезда! Мир за љубав и сан!

Кад деца воле, држе се за руке. . . Кад деца воле, тада чезну. Деца воле цео свет. Она сањају отворених очију. . . једног Владу са угла, или Љиљу са петог спрата. . .

Деца сањају мир! Како га сањају? Једноставно: затворе очи, зажеље нешто лепо и то је — мир! Мир је кад зажелиш нову лутку. Мир је кад зажелиш да престане рат, беда, неједнакост. . . На овом свету је тако много патњи и бола, тако много чежње и тако мало радости. . . Деца се зато повлаче у себе и лека том болу траже негде у машти.

Одрасли не умеју да маштају. Кажу — то је за децу. Сан је за децу, а рат и све остало је — за одрасле.

Зато ме мала Ли Јанг не може повести у пиричану поља, нити могу у Африку по лавове. . . Како би то било узбудљиво. . . Али, свет је пун бодљикавих жица и војника са пушкама.

Деца никад не сањају војнике. Можда, понекад. . . Тада у њиховим шлемовима расте цвеће, а уместо пушака носе мреже за лептире. . .

И тако негде, на седмом хоризонту, има велика клупа и на њој сви људи света. Бели чика тад затражи новине од црног, а нека жута мама прича првеној о крајницима свог сина. На седмом хоризонту има велика ливада. На њој војници јуре лептире, а државници беру цвеће. А око њих трче деца. Сплела су руке у огромно коло. У даљини мирише препечен хлеб. . .

Мирише на радост, на сан. . .

Биљана Перишић, VIII
„3. октобар“
„Јасмин“ (број 22)

Ирена Митић (VI, „9. српска бригада“):
„Саобраћај“

А. Б. В. Г. Д. Ђ. . .

Вуку Караџићу

Пространа ливада, пуна зеленила и малих главица шарених цветића који попут усправних упалених свећница дају све од себе да би ово вели-

ко дивно пространство учиниле још лепшим и прилачнијим за мале вредне пчелице и бубице као и за срећну децу чији живот буја и која не знају за тугу. . . А тамо негде, на крају, стадо белих овчица чупка стручке травнице. . . А тамо, опет, са другог краја, допире мирис свежих откоса траве коју су покосили млади сеоски момци. . . Тај мирис, попут неке радио-станице, преноси у свом благом даху неке чудне звуке помешане са топлим, нежним зрацима насмејаног сунца и зујањем вредних посетилаца цветова. . .

Потребно је само добро послушати и чути: А. Б. В. Г. Д. . . Онда осетиш благи мирис, онда опет: Ђ. Е. Ж. З. . . А онда замислиш да си ти тај звучни талас који испуштају сићушне душе малих травница и почнеш да понављаш: А. Б. В. Г. Д. . . И занесеш се тако у понављању тих малих гласова, па ти тако полако зуби и језик утрну и кад боље ослушаеш, већ си се убрзао као нека воденица и од брзине из уста ти више не излазе гласови него варијације. . . Говориш као жива ватра. . .

Лепосава Аламовић, VIII
„Вук Караџић“
„Јасмин“ (број 33)

Срђан Радновић (V, „9. српска бригада“):
„Фантастичан град“

ПРИЈАТЕЉСТВО

Седим на крилима маште. Она ме чини тако великом и моћном.

Лебдим над понором као сићушно зрно бисера. Где ли је земља пријатељства? Где се налази свет спокојства?

Гледам даљину тражећи пријатеља. Да ли је оно човек што из даљине личи на кип?

Да, то је једна тачка живота. Трчим у сусрет том бићу. Како сам само срећна! Нико нас неће раставити. Нико сем каменог зида.

А онда гледам како тамна мрља одлази. Седим на крилима маште и жељам за изгубљеним пријатељством. . .

Јасмина Цолић, VII
„Бранко Радичевић“
„Јасмин“ (број 45)

ПЕСМА ДО

ЗОВ

Слушам зов далеке
земље неге
како ме себи мами.
Али родну кућу и кров
никада нећу оставити
у трави и тами.

Владаца Сурдуловић, VI
Метовница
„Јасмин“ (број 2)

ЗАБОРАВ

Ишла сам
улицама бескрајним.
Лутала сам
тражећи себе.
Нашла сам
празнину.
Увукла сам се
унутра.
Заборавила сам
на себе.

Душанка Геочеловић, VII
Шарбановац
„Јасмин“ (број 2)

ВЕЧНОСТ

Тишина букну звуцима . . .
То мене
као морски вал о стену
вечност пласну . . .

Љубица Трујић, VII
Шарбановац
„Јасмин“ (број 2)

Биљана Добримировић (VIII, „Петар Радова-
новић“): „Мртва природа“

ЖИВОТ

старт без почетка,
крај без завршетка.

Драгана Николић, VI
Четврта основна школа
„Јасмин“ (број 10)

НА РАСТАНКУ

Последњи пут
позајмљујемо један другом оловке,
последњи пут се
највише волимо,
а после ћемо се
узалуд тражити
по беспућима дана.

Србијанка Поповић, VIII
Брестован
„Јасмин“ (број 12)

Ненад Миладиновић (V, „29. новембар“):
„Розета“

КИША

Пада кап по кап,
испрестано и журно.
Облаци мрки плачу,
небо је тмурно.

Падају капи на земљу
влажну и меку.
Док облаци плачу,
сузе по стаклима теку.

Ана Шранк, VIII
„Бранко Радичевић“
„Јасмин“ (број 15)

ПЕСНИК

Песник је створен
да у срцу љубав крије.
Ко љубав у срцу нема,
тај прави песник није.

Јадранка Лхотка, VIII
„29. новембар“
„Јасмин“ (број 27-28)

ПЕСМА ДО

ЛИСТ

Зашто је листић увео?
Можда га глава боли?
Или и си, као и ми,
неког лудо воли.

Мила Шћопуловић, VIII
Злот
„Јасмин“ (број 52)

ДВА ЛЕПТИРА

На зеленој ливади,
усред општег мира,
заљубљена играју се
два бела лептира.

Весна Флорановић, V
Злот
„Јасмин“ (број 62)

ОБЛАЦИ

Облаци, облаци, морнари смели
хиљаде километара ви сте прелетели.
Кад јутро савне и сунце гране
ви идете смело,
и носите своје свилено бело одело.

Саша Петковић, IV
„Бранко Радичевић“
„Јасмин“ (број 68)

ВОЛИМ ТЕ

За тренутак дозволи
да те упијем погледом за вечност.

Нека као доказ вечности
тренутка остане само
— волим те.

Бојана Јаношевић, VIII
„29. новембар“
„Јасмин“ (број 69)

ВРАТИ СЕ

Врати се,
Донеси ми
кап јутарње росе
и мирис
детелине коју косе.

Весна Милојевић, VII
„29. новембар“
„Јасмин“ (број 74)

ТРИША И ГЛИША

Два мачка Триша и Глиша,
док је падала киша,
на мрачном тавану
уловили су — једног миша.

Зоран Раковић, V
„Бранко Радичевић“
„Јасмин“ (број 85)

ЉУБАВ У СЕДМОМ РАЗРЕДУ

Гледају се . . .
Својим нежним очима
Гледа он њу
Гледа она њега
Као да хоће да му каже нешто лепо

Али, ипак, без успеха,
Седе одвојено.
Далеко су.
Само они сачињавају један првсни
цвет.

Гледају се . . .
Својим нежним очима,
Гледа он њу,
Гледа она њега.

Верица Симић, VII
„Вера Радосављевић“
Неготин
„Јасмин“ (број 81-82)

Оливера Шмигић (V, „29. новембар“): „Боце“

УЗ МХ РАБГНКХ

Школском животу, друговима, комшијама, родитељима, наставницима и свима другима „који су јој загорчили живот“, наравно, у шали, почела је добродушно да се руга **Слађана Анђелковић** у 17. броју (јануара 1973.) у рубрици „Дневник једне Јасмине“ и потписивала се псеудонимом **Јасмина**, не због анонимности, већ због имена листа. Изгледа да је баш ово заголицило многе, па су, како се „Јасмин“ у то време жалио својим правим читаоцима, многи желели да сазнају ко се крије иза овог псеудонима. **Баја** (како су **Слађану** из милоште звали) која је од септембра 1973. године постала главни уредник нашег листа, „прекрстила“ је ову рубрику у „Лева рубрика“, и због њеног карактера, и због тога што пише левом руком. **Баја** је написала мноштво прaviх, непоновљивих бисера и ми неке од њих објављујемо.

РАЗГОВОР С КЛАВИРОМ

„Хеј, здраво црна олупино од клавира! Видим, сав си некако кисео! Шта, опет једна жица пукла? Ех, мој пријатељу, почео си да стариш, ево и број твог рођења већ је зарбао...“

„Ма, не трабуњај свашта... Да знаш, ја сам био некад понос породице клавира „Рудолф“! Кад се само сетим оних нежних мелодија Баха, Моцарта, Шопена... А ово сад, све сами неки дуреви, па прекомерне кварте! Па и ви зарасли у браду и косу, очи вам се не виде! Некад ти не би смела тако да изгледаш.“

Погледај, обукла панталоне, као да је мушко! Пре се ценило кад дама зна да свира клавир, а сада не, сада је модерна — гитара! Још осећам оне жуљеве твоје на својим диркама. Жуљеви од гитаре, дабоме! Прошла су она дивна времена тихе музике. Као да је дошао пропаст света, па и нас — клавира...“

„Их, па немој, није баш тако. Још има људи који воле ту музику да знаш...“

Али, мој сријатељ више ништа не рече. Није ме ни слушао, изгледа...“

„Јасмин“ број 16

ГОЛУБИЈЕ ГНЕЗДО

Знаш, код мене у кући ти је као у голубијем гнезду. Сваког тренутка излети неко из куће да набави какво средство за самоодбрану. То ти је један од оних „пријатних“ разговора мојих родитеља. Обично почиње са:

— Лушо, чини ми се да се вараш...

— Не, никако, срце...

А завршава се... (Није пристало да се напише).

Зашто се свађају? За безвезе, веруј ми! Ево, распусти је готов и школа је опет ту. И ја, као добра татина и мамина ћерка, одлучим да им уштедим лову за моје школовање. Лепо изађем пред уважени скуп (матори, матора и моја сестра) и почнем:

— Ја оћу да се удам.

Матора употреби мој недовршени џемпер, који је дотад пледа, као марамицу у изливу снога бола, матори дођи боју траве, а сестра се поче тако кикотати да умало не паде са столице. Најзад, матори проговори:

— Зашто, сине, забоба?

— Залудио је неки мангуп, јадно моје мало! — закључи матора.

— Знате зашто! — почех ја. — Хтела сам да вас ослободим издатака око књига и осталог школ-

ског прибора. Ако се удам, нећу морати да идем у школу. А за свадбу не морате толико да се трошите, све ће младожења да спреми...

— Јао, немој да се удајеш! — јукну матора.

— Зашто да се заробиш, као ја...
— Шта, живот са мном ти је ропство! Сигурно би ти било боље да си се удала за Микку Шнајдера!

И тако опет почеше... Узалуд сам покушавала да их вратим на моју свадбу.

Ево, почели су јуче, а ко зна када ће завршити! Ајд, здраво! Писаћу ти опет ако останем жива! Бао!

„Јасмин“ број 17

ДЕДА СПАСОЈЕ

Ја сам најбаксузије створење на свету, маторе ми! Како баш увек мени да се нађе неки фактор и да ми све поквари? Ето, зашто сам изгубила толико времена намештајући локне? И зашто сам онолику помаду потрошила? (Ау, тешко мени, пребихе ме сестра!)

А све сам лепо испланирала. Матори отишао на партијски састанак, матора (чим он зашо за ноше) оде код комшинице на кафу, а за сестру већ никад и не знам где се мува. И, по мом рачуну, кућа празна до десет — ко бог!

Таман ја направих локне и намазах ципеле, кад — деда Спасоје на вратима! И, како уђе, тако поче да прича о свом здравом разуму:

— Знаш, ћеро, ја нисам изгубио свој здрав разум ни кад су ми Бугари били готово стали на жуљ. Сви беже, а ја — јок! Мој здрав разум ми лепо каже...

Чим сам чула да почиње да прича о свом здравом разуму (који је, иначе, већ одавно изгубио), почех окретати бројеве телефона наших комшиница. Али, ко за несрећу, моје маторе нигде у близини околини!

И тако моје вече полако пролази, а деда Спасоје никако да крене. Поред њега и ја почињем да губим свој здрав разум и никако да смислим како да се спасим овог мог драгог деда — Спасоја!

„Јасмин“ (број 18)

ПИСАМЦЕ

Драга Слађо!

Ево добих мало слободног времена, тек колико да ти се јавим. Почела нешто разредна, знаш, па к'о рекох да не губим време узалуд.

Не знам шта је ово! Изгледа да је свима пролеће ударило у главу! Сви шицнули, маторе ми! Ево, и сада матора. Стоји по цео дан пред огледалом и непрестано певушиш: „Пролеће, цвеће, птичице! Ах, што волим пролеће...“ Ваљда неки цилагер из њеног старог доброг времена, шта ли...

А разредна ме нешто узела на зуб! Како ује, тако ме погледа кроз густ слој маскаре (знаш то је оно за трепавице) па рече:

— Устани Јасмина!

Устадох и једва некако промуцах:

— Изволте!

(Видиш како сам ја фина и у овако драматичном тренутку!)

— Добро, Јасмина, одакле ова јединица из математике?

— Омакло се, наставнице!

Како сам могла да имам срца да јој кажем како је, у ствари, све моје знање избрисао сунђер са длана док сам брисала таблу!

— Омакло се, је л'? А ова из хемије?

— Матор, наставнице!

(Јој, мој брбљиви језик!)

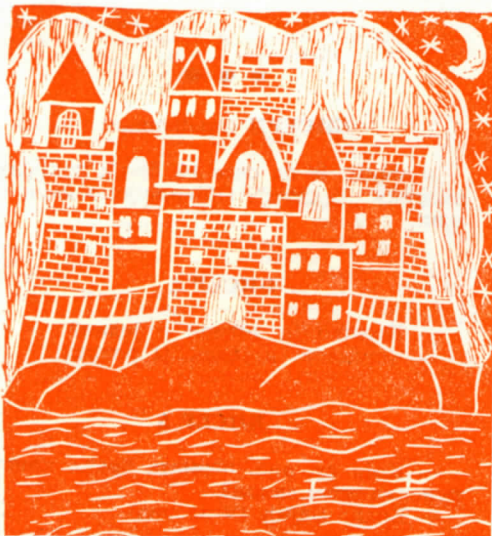
Она доби боју лака за нокте (марке „Хелена Рубинштајн“), па поче да прича... да прича... да прича...

Корисно, маторе ми! Јер, да није почела са причом, ко зна да ли бих се сетила и да ли бих имала времена да ти напишем ово писамце! Али, сад би већ стварно могла да заврши! Ем ја више не знам шта да ти пишем, ем је одавно већ звонило. А сем тога, разумела сам је ја шта хоће да ми каже, још чим је почела. Она је то ваљда због других причала.

Ево је, још прича! Више нико у разреду и не очекује да је звоно прекине, него да прође већ једном ово пролеће. Кажем ти, сви шишнули, разредне ми! Ајд, hao!

„Јасмин“ број 20

Зоран Вучетић (VI, „9. српска бригада“): „Насловна страна књиге“

АХИЛОВА МАТЕМАТИКА

Лепо мени јутрос каже матора:

— Данас ће ти, сине, (откад ли сам јој ја то син?) бити срећан дан. Ето, ја сам пре двадесет година упознала твог тату баш на данашњи дан!

Романтично, нема шта!

И стварно, таман убох ја у мили ми кабинет још милије ми математике, кад мени каже она душа од шкорпије (у том знаку је она, знаш, рођена):

— Јасмина, излази!

Ја јес да сам храбра, али свако има своју Ахилуову математику!

Веруј ми, дошло ми да запевам ону: „О матора, о матора, блу...“ Само ја бих је заменила са „О математика, о математика блу...“ Часна реч!

— Је ли, Јасмина, ти пишеш онај „Дневник једне Јасмине“?

— Пишем, наставнице...

— Па шта си све на јадну математику ударила! Ниги ти толико мрзиш математику, ниги је она толики баук...

Ја само кршим прсте и гутам кнедле. Знаш шта ме чека...

— Ево, ајде да пробамо нешто! Напиши ти мени кубни корен из 13!

Ама, како математика није баук! Па то је баучина (ово нема никакве везе са научином у којој се налазе моје књиге из математике)! А, осим тога, нисам је ударила на математику, него она на мене!

Где ли ме сад нађе? А ако свему овоме дода и оно из мог дневника... Ама, нећу да пишем више тај дневник у „Јасмину“, па таман...

— Добро, добро — зацвркута знак из хороскопа — знам ја да то знаш. Ајде, лепо иди на место, ниси ти тлош ђак из мог предмета... Само, немој да заборавиш у оном твојем дневнику... разумеш...

И, ево, зато све ово и пишем. Обећала сам и испуњавам обећање. Хоћу, у ствари, да кажем да је моја математичарка сјајна... Маторе ми! И не само маторе, тако ми — мог знања из математике!

„Јасмин“ број 21

РОБЕНДАН

— Оптужена, устаните и реците све о себи!
— Од како знам за себе, зовем се Јасмина, а пре тога сам се звала Звонко (то је зато што су моји били планирали сина). Тешка сам педесетак килопона, висока метар и шездесет четири, имам четири пломбирана зуба, водим леви дневник за прави „Јасмин“ и ученица сам осмог разреда...
— Зашто сте оптужени?
— Због ових лудих петнаест година. Верујте, нисам ја крива!
— Оптужена, довољно од Вас. Суд позива све доке...

— Не морате их позивати, знам шта ће свако рећи. Матора ће вам уз бујицу лажних суза казати: „Откако је напустила тих петнаест година, више ме уопште не слуша. По цели дан буљи у празно а кад је лепо замолим да донесе нафту, она почне да се жали како има много да учи. Замислите, молим Вас, почела је да се лицка! Умива се двапут дневно, ујутру и увече, што до сада није био њен обичај...“ У ствари, маторој је мило што сам се ја, како она то каже, „укључила у живот“ и по цели дан прича сусеткама да сам златно дете. Сусетка Милица ће се бунити због Срђана и Буце који се стално врте на мом „Сонију“, тетка Беба ће ми замерити што јој се више не јављам на улици, а Венко ће само накривити главу и рећи: „Добра маца!“ Уважени суде, то су све лажи! Јес да мрзим нафту, наставнице, хаљине, али зато волим једног црнооког и једног зеленооког, „Рубине, Шопена, лето, разредног старешину, крофне и још много штошта. А то што сусетка Милица слуша Срђана и Буцу, јесте због њеног сина који по цео дан пева „Ој животе, не пркоси“. Тетка Беби се више не јављам на улици јер ми више не даје бомбоне кад ме сретне. Оно, стварно, имам и ја неких грехова, нећу да кажем. На пример, прскам пролазнике водом са прозора, везујем жицом кнаку „Јасминове“ редакције кад у њој нема никог, газим блатњавим ципелама по пешнику тетка Гордане, али зато бивам увек кажњена, јер ја сам „већ одрасла, па не смем то више чинити“, каже моја матора. Али, славни суде, ја нисам крива, криве су моје луде године. Ипак мислим да нико нема право да ми их загорчава, а још мање да ми их одузме!

— Оптужена, суд на то има право! Ви сте заборавили понашање у школи. На Вас се жале сви наставници, кажу, да ништа не учите, брљање на часу, цртање потковице, дегелине с четири листа и којекакве глупости по клупама, јурите се по ходишцима, бежите са часова да би, наводно, вежбали у драмској секцији... Суд због свега тога доноси одлуку да Вам се одузму тих петнаест година, а Вам се налаже да још данас уђете у — педнаесту!

КАКО ПОСТАТИ ДИРЕКТОР

Од толиких занимања, мени се највише свиђа да будем директор. Одем, зато у Завод за запошљавање да се распитам коју школу треба да завршим да бих постала директор. Тамо ми рекоше:

— Све зависи од тога чега желиш да будеш директор! Директор обданишта се постаје тек пошто се изађе из њега, јер се квалификације за то стичу тек онда. Да би се постало директор основне осморазредне школе, мора најпре да се заврши осми разред те школе . . .

Видим ја да не испуњавам услове, па одох у Општу земљорадничку задругу.

— За директоре примамо само расне врсте, а никакo обичну домаћу бушу . . .

Ни овде ништа! Одем у Дрвни комбинат:

— На конкурс за директора код нас могу конкурисати само они којима фали понека даска и који ексер . . .

Вратих се кући. Кад бих бар тамо могла да будем директор, него чим мотори мало подигне глас — мене нигде нема . . . Исто онако као што моторог нигде нема кад мотора почне да му држи час домаћинства. И зато сам решила: чим више не будем основка — удаћу се! То је једини начин да и ја некоме postanем — главни!

„Јасмин“ број 32

ОПРОШТАЈНО ПИСМО

Драга моја читатељко!

Ево већ пола године је прошло од како водим овај дневник специјално за тебе. Пишем га због себе, али — за тебе. Зато и мислим да имам право да те питам:

— Је ли, да ниси и ти у фази реновирања своје скромне гардеробе?

Питам те то јер видим оно што видим: све моје другарице набавиле шналице, чешљиће, шљокице, машинице, дугмиће, па ките ли се, ките . . . То, ваљда, за играња по изласку на слободу (мислим: кад престанемо да идемо у школу).

И сад, у реду оне, да им се и не чудим. Али моја разредна! Боже, боже, да је само видиш! Кажем ја: мотора, па шизнула! А тек што мирише, боље чак и од крофни, а зна се да од крофни ништа лепше не мирише! Шепури се она тако и уз благи осмех чита оцне. Кад дође ред на мене, презбори:

— Јединица . . .

Одмах сам знала због чега је то тако! Ништа у овом свом дневнику који за тебе пишем, драга моја читатељко, нисам лепо написала о њој.

Зато сад, кад сви одлазе на море, ја морам да бубам биологију! И још ће да ми каже уредник:

— Јасмина, да ми у последњем броју објавимо твоје пуно име и презиме, неск народ види чији дневник чита. Ако треба, има и слику уз текст да објавимо!

Таман посла! Ја и сад испанштам, кад само нагађају, а ко зна шта би све било кад би ме знали! А лепо сам ја била смислила како да све то скратим, само ме ту мотора и мотори нису разумели. Као гром да их је стрео кад сам им оно још упрвом дневнику рекла:

— Ону да се удам, и готово!

Али сад, шта је, ту је. Ја ћу да бубам биологију и сваки дан гледам у слику моје разредне, а ти ми поздрављај море!

„Јасмин“ број 22

СТРЕПЊА

(Писано на часу физике по сећању на Десанку Максимовић)

Не, немој ме електрисати
ни трећем ни додиром!
Од самог сусрета
са твојим електричним пољем
ја постајем наелектрисана инфлуенцијом.

Не, немој ме електрисати,
јер електрисање је лепо
само док смо
разноимени електрицитети.

Слађана Анђелковић, VII

„29. новембар“
„Јасмин“ број 31

• • •

БИСЕРИ (пређашњи)

„Јасмин“ је од свог 14. броја покренуо рубрику „Бисери“. Објављујемо неке од њих.

БИСЕР 5

— Колико је четири и један?
— Четрдесет и један. (I разред)

БИСЕР 6

— Која су, оно, позната браћа конструисала први авион?
— Браћа Бајић. (V разред)

БИСЕР 8

— Који народи живе у Југославији?
— Цигани, Власи и Шифтари. (V разред).

• • •

БИСЕРИ (садашњи)

— Децо, ви сада излазите у холу.
— Ајде Раде, да од тебе правимо гајде.

— Девојчице, у канту са жваком.

— И тако се завршава ова прича која нема краја.

— Кад те дунем, ће се залепиш.

— Сад ће да немамо историју.

— У нашој земљи највише одговарају ћаци.

— Рунцај мајци, дивљино једна!

— Не запевај тамо у задњу клупу.

ЗАБАВНЕ СТРАНЕ

Једна од најчитанијих страна у „Јасмину“ је „Забавна страна“. Она садржи најчешће топ-листу и „Јасминов“ хит. Прелиставајући старе бројеве, приметили смо да се ова рубрика усталила почев од 67. броја. На овој страници подсећамо вас кога сте и шта волели да слушате у протеклих девет година.

СВИ „ЈАСМИНОВИ“ ДОМАЋИ ХИТОВИ

„Плава песма“ — „Смак“ (Јануар 1978.)
 „Међу звездама“ — „ЈУ“ (Фебруар 1978.)
 „Све ћу да ти дам, само да заиграш“ — „Бијело дугме“ (Март 1978.)
 „Блуз за моју бившу драгу“ — „Бијело дугме“ (Април 1978.)
 „Рачунајте за нас“ — „Рани мраз“ (Мај — јун 1978.)
 „Ана“ — „Сребрена крила“ (Септембар 1978.)
 „Недељом поподне“ — Ђорђе Балашевић (Октобар 1978.)
 „Моја мала на поправном пала“ — „ЦОД“ (Новембар — децембар 1978.)
 „Ослони се на мене“ — Оливер Мандић (Јануар 1979.)
 „Битања и принцепа“ — „Бијело дугме“ (Март — април 1979.)
 „Апсолутно твој“ — „Мирзино јато“ (Мај — јун 1979.)
 „Шта је ту је“ — „Бијело дугме“ (Септембар 1979.)
 „Горе-доле“ — „Смак“ (Октобар 1979.)
 „Страница дневника“ — „Парни ваљак“ (Новембар 1979.)
 „Сањао сам ноћас да те немам“ — „Бијело дугме“ (Децембар 1979.)
 „Јер ја не марим“ — „Аеродром“ (Јануар — фебруар 1980.)
 „Уморан од свега“ — „Генерација 5“ (Март 1980.)
 „Песмо моја“ — Здравко Чолић (Септембар 1980.)
 „Земљо моја“ — „Амбасадори“ (Октобар 1980.)
 „Елизабет“ — Дадо Топић (Децембар 1980.)
 „Кад добује киша у ритму там — тама“ — „Идоли“ (Мај — јун 1981.)
 „Побећи негде“ — „Рибља чорба“ (Април 1982.)
 „Она је жена“ — „Горди“ (Мај 1982.)
 „Обична љубавна пјесма“ — „Аеродром“ (Октобар 1982.)
 „Додирни ми колена“ — „Зана“ (Новембар 1982.)
 „Мотори“ — „Дивље јагоде“ (Децембар 1982.)
 „Воли те твоја звијер“ — „Дивљи анђели“ (Јануар 1983.)
 „А где је Наташа?“ — „Последња игра лептира“ (Фебруар 1983.)
 „Смејем се, а плако бих“ — Оливер Мандић (Март 1983.)
 „Шта би дао да си на мом мјесту“ — „Бијело дугме“ (Септембар 1983.)
 „Чоколада“ — „Идоли“ (Октобар — новембар 1983.)
 „Јабукe и вино“ — Зана и Жељко Бебек (Децембар 1983.)
 „Ми нисмо сами“ — „Филм“ (Фебруар 1984.)
 „Казабланка“ — „Рибља чорба“ (Април — мај 1984.)
 „Ухвати ритам“ — „Парни ваљак“ (Септембар 1984.)
 „Тамара“ — Бајага (Октобар 1984.)
 „Фратело“ — „Аеродром“ (Новембар 1984.)
 „Лиле цвату, све је исто као и лани“ — „Бијело дугме“ (Децембар 1984 — јануар 85.)
 „Понекад у осам“ — „Зизи ал“ (Фебруар 1985.)
 „Покај“ — „Там-там“ (Март 1985.)
 „Суада“ — „Плави орестар“ (Април 1985.)

„За милион година“ — „ЈУ РОЦК МИСИЈА“ (Мај — јун 1985.)
 „XX век“ — Бајага и „Инструктори“ (Септембар 1985.)
 „Дечко, ајде олади“ — „Последња игра лептира“ (Октобар 1985.)
 „Ена“ — „Хаустор“ (Новембар — децембар 1985.)
 „Сања“ — „Алиса“ (Јануар — март 1986.)
 „Бјежи, кишо, с прозора“ — „Црвена јабука“ (Април 1986.)
 „Путуј срећно“ — „Нови фосили“ (Мај — јун 1986.)
 „Све је отишло у Хондурас“ — Ђорђе Балашевић (Септембар 1986.)
 „442 до Београда“ — „Бајага и „Инструктори“ (Октобар 1986.)
 „Куда иду изгубљене девојке“ — Борис Новковић и „Нолна стража“ (Новембар 1986.)
 „Дај ми снаге кошава“ — „Кошава“ (Децембар 1986.)
 „Сава тихо тече“ — „Плави оркестар“ (Јануар — фебруар 1987.)
 „Ружица си била“ — „Бијело дугме“ (Март 1987.)

★ ТОП — ЛИСТА

(Домаћа)

1. „Вејте снегови“ — „Зана“
2. „Не бих те одбранила“ — „Хари — Мата — Хари“
3. „Нек падају ђускије“ — „Мерлин“
4. „Брат мој“ — „Алиса“

★ „Јасминов“ хит

„Вејте снегови“
Изводи: „Зана“

Хеј, вејте снегови
дивљи сметови,
завејте му пут
да јој не иде,
да је не види.

Јер умирем сасвим
за њим.

Хеј, вејте снегови
дивљи ветрови,
сакријте јој лик
да заборави,
да је остави.

Јер умирем сасвим
за њим.

Припремила за „Јасмин“:
Сузана Јоновић, VII
„29. новембар“

УКРШТЕНЕ РЕЧИ

ВОДОРАВНО: 1. Град бакра, седиште наше Општине, 4. Песник Јакшић, чије име носи Основна школа у Кривељу, 5. Искрчено место у шуми, 6. Име глумице Беговић, 7. Острво на Јадрану, 8. Име певача народне музике Матића, 9. Део реченице, 10. Врста ливадске траве, дивља зоб, 13. Део задње ноге изнад колена код животиња, 14. Део течности, 16. Стуб од очврслог вулканског материјала, 18. Име књижевника Бихаљи — Мерица, 19. Најужи део тела, струк, 21. Планина у северозападном делу Србије, 22. Природно узвишење земље, 26. Песник Радичевић, чије име носи једна Основна школа у Бору, 28. Хемијски знак за литијум, 29. Аутоознака за требиње, 30. Хемијски знак за сребро, 31. Осамнаесто и тринаесто слово ћирилице, 32. Хемијски знак за галијум, 33. Хемијски знак за баријум, 34. Део целине, огранак, 37. Област у Саудијској Арабији.

УСПРАВНО: 1. Главна градска улица са дрворедом, 2. Њива (мн.), 3. Врста ратног брода, 10. Река у Сибиру, СССР, 11. Реформатор књижевног језика и правописа, Караџић, чије име носи једна Основна школа у Бору, 12. Революционар Миљковић, чије име носи Основна школа у Брестовцу, 15. Революционар Радовановић, чије име носи Основна школа у Злоту, 17. Црна птица певачица, 20. Осамнаесто и 27. слово ћирилице.

це, 22. Једна Основна школа у Бору, 23. Хемијски знак за радијум, 24. Два различита сугласника, 25. Једна Основна школа у Бору, 26. Имање богатство, 27. Згуснута водена пара у атмосфери, 35. Слово латинице, 36. Четрнаесто и десето слово ћирилице.

АНАГРАМ

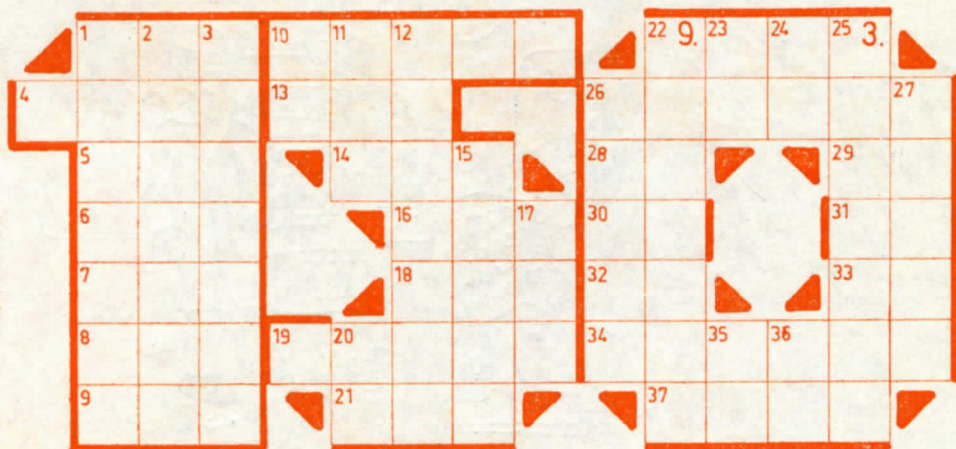
поводом јубилеја нашег листа:

А ЈЕДИНСТВО БОРА ЈЕСТЕ ПЕСМА.....

К. Иванов

Крста Иванов — мајстор енигматике

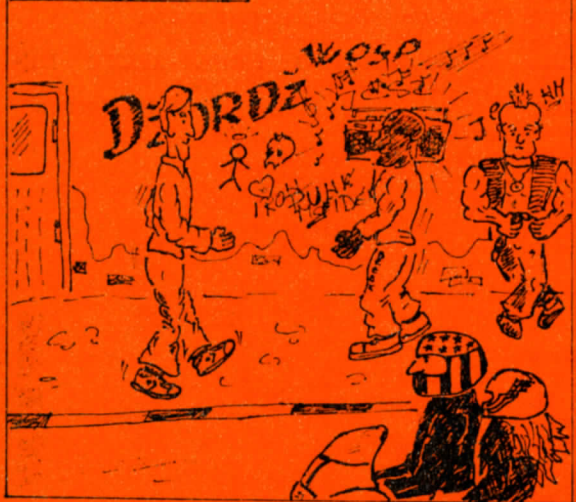
БРОЈЕВА „ЈАСМИНА“

7. EPIZODI
HALO
OVDE
JASMINKO
V=DEO

CRTA: NENAD ĐORĐEVIĆ VIII

EVO ČOLETA. I ON
SIGURNO TRAZI
POSLO.

1. KRISTEVIĆ SE